

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 4. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na volbu veřejného ochránce práv
2. Návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb. /sněmovní tisk 45/ - první čtení podle § 90 odst. 2

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 4. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 7. září 2010**

Obsah:

Strana:

7. září 2010

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč prezidenta ČR Václava Klause 4

Usnesení schváleno (č. 36).

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na volbu veřejného ochránce práv

Usnesení schváleno (č. 37/1).

Řeč poslance Jana Vidíma 11

Řeč pana Pavla Varvařovského 11

Řeč pana Johna Boka 14

Řeč pana Jana Zahradníka 17

Řeč pana Františka Bányáie 20

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Vidíma 22

Usnesení schváleno (č. 37).

Řeč pana Pavla Varvařovského 24

2. Návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb. /sněmovní tisk 45/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Karolíny Peake 25

Řeč poslance Jaroslava Krupky 26

Řeč poslankyně Milady Halíkové 28

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Josefa Šenfelda 29

Řeč poslance Jeronýma Tejce 32

Řeč poslance Martina Peciny 34

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 35

Řeč poslance Viktora Paggia 38

Řeč poslance Jiřího Štětiny 39

Řeč poslance Jeronýma Tejce 40

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 40

Řeč poslance Václava Klučky 41

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského 41

Řeč poslance Pavla Hojdy 42

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna 43

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 43

Řeč poslance Stanislava Polčáka 45

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 45

Řeč poslance Václava Klučky 46

Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty 46

Řeč poslance Jaroslava Krupky 47

Řeč poslance Davida Ratha 48

Řeč poslance Stanislava Humla 49

Řeč poslance Pavla Kováčika 50

Řeč poslance Zdeňka Škromacha 51

Řeč poslankyně Karolíny Peake 51

Řeč poslance Jaroslava Krupky 52

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 53

Usnesení schváleno (č. 38).

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Vlasty Parkanové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
7. září 2010 v 11.05 hodin
Přítomno: 188 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci, vážení členové vlády. Dovolte mi, abych zahájila čtvrtou schůzi Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás hned v jejím úvodu také všechny srdečně přivítala. Prosim, abyste se i vy, kteří jste ještě mimo jednací sál, dostavili do sněmovny, tak abychom mohli náš program řádně začít.

Ráda bych vám oznámila, že za několik okamžiků navštíví Poslaneckou sněmovnu prezident České republiky pan Václav Klaus, takže vás poprosím o chvilku strpení. Tímto vystoupením naši schůzi zahájíme.

(Přítomní povstávají. Zaznívají fanfáry ze Smetanovy opery Libuše. Prezident České republiky Václav Klaus vstupuje do jednacího sálu a zaujímá místo za předsednickým stolem. Shromáždění usedá.)

Vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci, dovolte mi, abych přivítala mezi námi prezidenta České republiky pana Václava Klause, a vás, vážený pane prezidente, dovolte, abych požádala o vaše vystoupení.

Prezident České republiky Václav Klaus: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně a poslanci, pane předsedo vlády, vážená vládo, děkuji za příležitost promluvit zde v Poslanecké sněmovně... (Není slyšet – nejde mikrofon.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: (Mikrofon po chvilce opraven.) Myslím, že už je to v pořádku, pane prezidente.

Prezident České republiky Václav Klaus: Takže ještě jednou, už si odpustím to oslovení. Chtěl bych ale zdůraznit, že děkuji za příležitost promluvit zde, v Poslanecké sněmovně, v tomto bez nadsázky epicentru politické života naší země, v místě, kde prezident republiky nemluví často.

Naposledy jsem zde se svým projevem vystoupil před sedmi roky. Mnohé se za tu dobu změnilo a změnila se i sama Poslanecká sněmovna. Vidím zde řadu tváří, které v politice potkávám již téměř celé poslední dvacetiletí, ale vidím zde i velké množství poslanců a poslankyň nových. Do vysokých ústavních funkcí vás vynesly letošní květnové volby, které naši politickou scénu výrazně proměnily.

Po opakujících se patových výsledcích voleb, v nichž o tom, kdo sestaví vládu, rozhodoval jeden či dva poslanecké mandáty, se letos stalo něco jiného. Došlo k překreslení politické mapy, které je svým rozsahem mimořádné. I v minulosti jsme sice zažili, že do Sněmovny přišli poslanci

nových stran, které dostaly důvěru na základě předpokladu, že cokoli nového je vždy lepší než to staré, zavedené a vyzkoušené, ale většinou to nevyšlo. I tentokráte se teprve ukáže, zda u nás vzniká úplně jiné rozvrstvení politických sil, či zda budou očekávání voličů opět zklamána.

Překvapivých změn je celá řada. Poprvé od roku 1918 nebyla do Sněmovny zvolena lidová strana. Dvě v posledním dvacetiletí nejsilnější strany na levici a pravici výrazně oslabily na úkor stran nových, které naopak získaly velmi silný mandát. Prvně po téměř dvou desetiletích mají strany vládní koalice výraznou parlamentní většinu, což může umožnit klidnější vládnutí a zemi přinést tolik potřebnou stabilitu. První týdny a měsíce ukazují i to, že ubylo hrubostí a osobních útoků, což se snad ve Sněmovně projeví i na klidnější a dělnější komunikaci. Přál bych to vám, ale přál bych to i celé naší veřejnosti.

Nejsem zastáncem oslabování ideového politického soupeření, ale věřím v jeho vyvrážděnější a kultivovanější podobu. Bylo by dobré, kdyby i v zásadních a jistě oprávněných politických střetech ubylo vulgarit, zkratkovitých reakcí a nedůstojných schválností. I v tomto ohledu, nejenom tvorbou zákonů, je Parlament normotvorným prostorem, neboť ať si to přejeme, či nikoliv, atmosféra ve Sněmovně, prezentovaná veřejnosti prostřednictvím médií, na atmosféru v celé společnosti působí. Chci věřit, že jak nové složení Poslanecké sněmovny, tak změny ve vedení hlavních politických stran ke kulturnější a pozitivnější tváři naší politické scény povedou.

To všechno jsou v zásadě pozitivní změny. Neměli bychom ovšem současně zapomínat na dnes trochu pozapomenutou věc, která byla předstupněm květnové malé „voličské revoluce“. Bez ohledu na to, zda nám volební výsledky vyhovují, či jsme z nich zklamáni, nesou na sobě zřetelný stín, který se týká samotné podstaty naší parlamentní demokracie. Mám na mysli bezprecedentní zásah Ústavního soudu, který znemožnil loňské podzimní konání předčasných voleb v termínu, o kterém přijetím ústavního zákona o zkrácení volebního období rozhodly předchozí Sněmovna i Senát. Nebylo to politicky neutrální. Politika se vždy odehrává v konkrétním čase a volby jsou v čase podmíněným výrazem postojů veřejnosti. Nemůže být pochyb o tom, že pokud by volby proběhly v termínu, který stanovil zákonodárce, byly by jejich výsledky jiné. Posunutí volebního termínu o více než půl roku situaci změnilo.

Nemluví o tom proto, že bych chtěl jakkoliv relativizovat legitimitu volebních výsledků z letošního května. Připomínám tuto věc právě zde a právě teď z důvodů zásadních a systémových. Jde mi o autoritu Parlamentu jako suveréna, jako primárního zdroje, z něhož vyvěrají a z nějž jsou odvozeny všechny další moci ve státě, tedy včetně moci výkonné a soudní.

Pro demokracii je ničivé, bude-li pokračovat trend, který v posledních

letech pozorujeme u nás i v celé Evropě, že si různá soudní tělesa pro sebe uzurpují větší díl moci, než jim přísluší. Nesmíme se smířit s tím, že Ústavní soud místo toho, aby Ústavu vykládal, do základního zákona naší země samovolně zasahuje a nad rámec svých pravomocí ústavní zákony mění.

Jsem přesvědčen, že Parlament, tedy instituce vzniklá v přímých, rovných a všeobecných volbách, tedy skutečná třešť a obsah pojmu demokracie, musí svou autoritu bránit a prosazovat. Proto by se tato Sněmovna měla zabývat i redefinicí postavení Ústavního soudu v našem ústavním systému tak, aby nemohl fungovat jako svým způsobem třetí – a často rozhodující, neboť už nikým nekontrolovatelná – parlamentní komora. Ústavnímu soudu patří role vykladatele a strážce Ústavy ve vztahu k obecným zákonům, nikoli role faktického ústavodávce. Touto mocí jsou v parlamentní demokracii nadáni výhradně přímo volení zástupci občanů. Pokud tendence k pozvolné proměně této elementární zásady bude u nás i ve světě pokračovat, hrozí hluboká eroze demokracie.

Stejně tak bychom neměli přistupovat na to, aby byl náš Parlament pouhou převodní pákou rozhodnutí, nařízení či zákonů, které nevznikly přímo z potřeby voličů našich, resp. které nejsou odrazem jejich autentických zájmů. Mám na mysli mechanické přebírání legislativy a nařízení Evropské unie, zvláště těch jejích částí, které se netýkají chodu společného evropského prostoru, ale které shora a často mimořádně necitlivě zasahují do výsostných a detailních pravomocí České republiky a zájmů jejích občanů.

Je třeba dávat pozor i na to, že tzv. povinné přebírání norem Evropské unie v předcházejících letech v nemalém počtu případů krylo pokusy některých domácích politických sil vnášet do našeho právního prostředí prvky, které by při standardní parlamentní proceduře neměly šanci na úspěch. Jde o známé případy, kdy jsme aktivisticky šli dále, než Brusel nařizoval. Často jsem se s takovými zákony v rámci svých ústavních pravomocí potýkal a vracel je Sněmovně k novému projednání. Byl bych rád, kdyby se tato Sněmovna chovala i v těchto záležitostech mnohem sebevědoměji. Bylo by to určitě ku prospěchu naší republiky.

Rád bych zmínil ještě jednu spornou věc. Jde o různé, často dobře míněné iniciativy jednotlivých poslanců, kteří přicházejí s návrhy zákonů, které v izolovaném detailu mohou vypadat pozitivně, ale které nám ve svém celku či součtu postupně ubírají svobodu. V představě jejich navrhovatelů, že vědí, co je pro ostatní prospěšné, správné, dobré či zdravé, jsou vytvářeny další a další zákazy, příkazy a omezení, jako by už těch současných nebyl nadbytek. Jsem přesvědčen, že má do Sněmovny s návrhy zákonů přicházet primárně vláda a že jednotliví poslanci či senátoři mají své právo legislativní poslanceké iniciativy využívat jen ve zcela krajních, výjimečných případech. A pokud někdo má ambice prospět společnosti, bylo by dobře, aby postupoval v opačném směru – kdyby přišel s metodou,

jak pročistit, zjednodušit a zpřehlednit náš zaplevelený právní řád a kdyby pro to dokázal získat kolegy zákonodávce. To by byl pro naši svobodu a demokracii významný čin. Věřím, že se v této Sněmovně takoví poslanci najdou.

Vše, o čem hovořím, má vztah k tomu, co mi jako prezidentu republiky leží na srdci především. Tím je zvyšování důvěry našich občanů k parlamentnímu systému jako takovému. Na tom se musí podílet všechny ústavní a státní instituce, vláda, soudy, policie i regionální a místní samospráva. Parlament a jeho Poslanecká sněmovna má v tomto pro mne nejdůležitějším ze všech úkolů roli klíčovou.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, máte velkou příležitost vrátit Sněmovně v očích veřejnosti vážnost, která jí patří. Je to podmínka nutná, i když ne postačující, k tomu, aby veřejnost demokracii a svému státu důvěřovala více než dosud. Zda z dnešní komplikované chvíle vyjdeme posílení, zda bude naše republika místem ekonomické prosperity a duchovního růstu, to záleží na každém z nás a na každém z našich spoluobčanů. Avšak odpovědnost vás, nově zvolených zákonodárců, je v tomto ohledu zcela mimořádná.

Pokud si současná vládní koalice uchová elementární soudržnost, máme příležitost, která se již nemusí opakovat. Jednoznačné rozvrstvení sil dává naději, že složité reformy, které před námi stojí a jejichž společným jmenovatelem je deficit našich veřejných financí, mají právě teď větší šanci na řešení než v minulých letech.

Bohužel nejde o věci nové a neznámé. Ve svém vystoupení ve Sněmovně jsem v říjnu roku 2003 řekl, že – cituji – „jako občan i jako hlava státu nemohu přehlédnout, že byl státní rozpočet na rok 2004 připraven s nejvyšším deficitem v historii naší země, a to nejen za období od vzniku samostatné České republiky“. Dále jsem řekl, že dnes známé návrhy „jsou spíše variantou takzvaných úsporných balíčků než východiskem ke skutečné systémové změně“. A tuto část svého projevu jsem zakončil větou: „Řekněme si to naprosto jasně, reforma veřejných financí, což je vlastně reforma vztahu státu a občana, zůstává zásadní věcí naší nejbližší budoucnosti.“ Je smutné konstatovat dnes, po sedmi letech, že i teď je tato tolik potřebná reforma vztahu občana a státu zásadní věcí naší nejbližší budoucnosti. Právě tuto reformu zůstali politici našim občanům po celou tuto dobu dlužni.

Před českým parlamentem, a tedy před vámi všemi, stojí v následujícím období velká výzva. Na vás do značné míry záleží, zda se dostatečně hluboké a rychlé reformy podaří uskutečnit tak, aby Česká republika získala dobré základy pro dlouhodobou prosperitu a konkurenceschopnost, aby byla schopna odolávat globálním či evropským ekonomickým turbulencím, aby náš ekonomický, sociální a zdravotní systém stimuloval aktivitu, efek-

tivnost, odpovědnost a flexibilitu a aby umožnil využívat a rozmnožovat bohatství naší země ve prospěch jejích občanů. Nesmíme promarnit čas, který máme k dispozici. Nesmíme upadnout do vleku politického cyklu a tak, jako se to dělo v minulosti, nezbytné reformy a zásadní rozhodnutí odkládat. Občané a voliči by nám to neodpustili.

Ke všem těmto úkolům vám chci popřát hodně odvahy, sil a odhodlání. Jako hlava státu vás chci ubezpečit, že jsem připraven v rámci svých možností, pravomocí i společenského vlivu s vámi co nejtěsněji spolupracovat na všem, co přinese naší republice prospěch.

Přišel jsem mezi vás právě – dokonce úplně přesně – v polovině svého druhého funkčního období. Věřím, že čas, který nám ke společné práci zbývá, bude časem plodné spolupráce. Velmi bych si to přál.

Děkuji za pozornost. (Shromáždění povstává, dlouhotrvající potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážený pane prezidente, dovoluji mi, abych vám – jistě jménem všech svých kolegyně a kolegů – poděkovala za to, že jste navštívil dnes Poslaneckou sněmovnu. Děkuji vám za vaše slova

Dovolte mi, abych pokračovala v našem jednání, které jsme si společně ještě naplánovali pro letošní den, a vás tedy, dámy a pánové, prosím o to, abychom nyní společně vyhlásili přestávku, která bude do 13.15 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.27 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.18 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, milí kolegové, vážení členové vlády, prosím, zaujměte místa ve svých poslaneckých lavicích, protože budeme moci pokračovat v přerušném jednání 4. schůze Poslanecké sněmovny. Informuji vás o tom, že schůzi jsem svolala podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu, a to na základě žádosti 63 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána v pondělí 30. srpna 2010.

Než budu pokračovat, prosím všechny, a to důrazně, aby zasedli do svých poslaneckých lavic.

Nejprve vás požádám, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Oznamuji já vám, že dosud mi náhradní karty oznámili tito naši kolegové: pan poslanec Marek Benda má náhradní kartu číslo 9, pan poslanec Petr Skokan náhradní kartu číslo 1, paní poslankyně Hana Orgoníková bude hlasovat s náhradní kartou číslo 16, pan kolega Černý s náhradní kartou číslo 6. Tolik zatím k oznámení náhradních karet.

Přistoupíme nyní k ověřovatelům, a to dvěma ověřovatelům této schůze. Navrhují, abychom ověřovateli schůze určili pana poslance Jiřího Petru a poslankyni Lenku Kohoutovou. Má někdo, prosím, jiný návrh na ověřovatele schůze?

Není-li tomu tak, zahajuji hlasování pořadové číslo 1 a táži se vás, kdo souhlasí s tím, aby se našimi ověřovateli stali pan poslanec Jiří Petru a paní poslankyně Lenka Kohoutová. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 1 z přítomných 173 pro 144, nikdo proti. Konstatuji, že našimi ověřovateli, tedy ověřovateli 4. schůze Poslanecké sněmovny, jsou pan poslanec Jiří Petru a paní poslankyně Lenka Kohoutová.

Mám zde oznámeny další náhradní karty: pan kolega Tluchoř náhradní karta číslo 13 a ještě tu byla jedna paní kolegyně, která mi utekla dřív, než jsem to stačila zapsat, takže prosím ještě jednou – paní kolegyně Schejbalová má náhradní kartu číslo 2. Tolik snad zatím k náhradním kartám.

Ověřovatele jsme stanovili, teď k omlouvám. O omluvu své neúčasti na jednání dnešní schůze požádali tito poslanci: Adam Vojtěch – osobní důvody, Robin Böhnisch – osobní důvody, Michal Hašek – zahraniční cesta, Tomáš Chalupa – omlouvá se od 16 hodin, Zbyněk Stanjura – z osobních důvodů, Pavel Suchánek – zahraniční cesta, David Šeich – osobní důvody, Jiří Šlégr – bez udání důvodu, Václav Votava též bez udání důvodu. Z členů vlády se omlouvají Jiří Besser, který je na zahraniční cestě, tak jako Miroslav Kalousek a Martin Kocourek. Tolik omluvy, které mi byly až do této chvíle předloženy.

Pan poslanec Paggio má náhradní kartu číslo 17.

Můžeme nyní tedy přistoupit ke stanovení pořadu 4. schůze. Návrh tohoto pořadu byl uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze tedy navrhnout žádnou změnu ani doplnění tohoto pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Zahajuji tedy rozpravu k pořadu 4. schůze Poslanecké sněmovny. Písemná přihláška mi nebyla doručena žádná, proto se táži, zda se někdo hlásí. Ale není-li tomu tak, rozpravu končím a budeme hlasovat o celém návrhu pořadu schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Táži se vás, kdo souhlasí s pořadem schůze tak, jak byl uveden v pozvánce, jak byl písemně předložen. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 2. Přítomno 181, pro 160, proti 3. Konstatuji, že návrh pořadu 4. schůze Poslanecké sněmovny byl schválen.

Můžeme se tedy začít zabývat bodem číslo 1. Tímto bodem je

1.

Návrh na volbu veřejného ochránce práv

Dámy a pánové, než zahájíme projednávání tohoto bodu, jsem povinna vás informovat, že schůze Poslanecké sněmovny se mohou zúčastnit i další osoby, projeví-li s tím Sněmovna souhlas, a předsedající jim může podle příslušného paragrafu jednacího řádu, tedy podle § 52 odstavec 3, udělit slovo.

Proto nyní nejprve budeme hlasovat, zda souhlasíme s tím, aby na tomto jednání byli přítomni kandidáti do funkce veřejného ochránce práv, tedy pan František Bányai, pan John Bok, pan Pavel Varvařovský a pan Jan Zahradník.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Ptám se vás, kdo souhlasí s přítomností těchto osob v Poslanecké sněmovně k projednávání tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3. Přítomno 184, pro 167, proti 1. Děkuji vám. Schválili jsme tedy účast zmíněných pánů na našem jednání. Vítám je zde všechny mezi námi. Prosím, aby přijali i místa a mohli tak sledovat naše jednání.

Mezitím bych vás ráda upozornila na to, že bych navrhla, abychom postupovali stejně, jako tomu bylo při minulých volbách, kdy bylo navrženo podle § 59 odst. 1 našeho jednacího řádu, aby se Sněmovna usnesla na omezení řečnické doby pro jednotlivé kandidáty, a to na dobu deseti minut. Tento návrh nyní předkládám a nechám o něm samozřejmě hlasovat. Postupovali jsme – upozorňuji, postupovali jsme stejně i při minulých volbách.

Čili nyní rozhodneme o tom, zda stejně v souladu s tím předchozím jednáním omezíme vystoupení kandidátů na dobu deseti minut.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 4. Ptám se vás, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je, prosím, proti?

Hlasování s pořadovým číslem 4. přítomno 185, pro 159, proti 1. Takto jsme určili řečnickou dobu pro jednotlivé kandidáty.

Nyní požádám o slovo předsedu volební komise poslance Jana Vidíma. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, vládo, paní a pánové, v první volbě veřejného ochránce práv, která se konala 9. července tohoto roku, nebyl žádný z navržených kandidátů zvolen. Další volbu má Poslanecká sněmovna povinnost uskutečnit do 60 dní po neúspěšné volbě předchozí, tedy do dnešního dne.

Prezident republiky 24. srpna tohoto roku navrhl na kandidáta na funkci veřejného ochránce práv pány Jana Zahradníka a Johna Boka, Senát pak následujícího dne, tedy 25. srpna, na tutéž funkci navrhl pány Pavla Varvařovského a Františka Bányai. Předložené návrhy byly postoupeny všem poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví, volební komise však stejně jako při volbě první navrhuje provést volbu tajným hlasováním.

Nově zvolenému veřejnému ochránci práv započne jeho šestileté období složením slibu do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny, a to do deseti dnů od uskutečnění volby, respektive zvolení.

Vážená paní předsedkyně, požádám vás, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům a k návrhům na způsob volby a případně předala kandidátům slovo. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane předsedo.

Otvírám rozpravu k tomuto bodu. Upozorňuji ctěné kolegyně a kolegy, že písemná přihláška do této rozpravy mi doručena nebyla, proto vás žádám, zda se někdo z poslankyň či poslanců nyní hlásíte o slovo. Ale pokud ne, asi by bylo správné nyní nechat vyjádřit se jednotlivé kandidáty. Samozřejmě máme možnost čekat na to, jak se přihlásí, ale možná můžeme využít i toho, jak se posadili v Poslanecké sněmovně.

Dovolte mi tedy, abych vyzvala prvního z nominovaných, pana Pavla Varvařovského, zda by se ujal slova. Pokud není žádná námitka z vaší strany, tak myslím, že můžeme postupovat i takto.

Prosím, máte slovo. Upozorním vás pouze, dovolte, na to, že byla omezena řečnická lhůta na deset minut.

Pan Pavel Varvařovský: Paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, předstupuji před vás tentokrát jako první, takže nemám představu, jak svoje vstupní řeči pojmu moji kolegové, ostatní nominovaní. Já si dovolím trošku se odchýlit od řeči, kterou jsem měl v Senátu a která snad i některé původně jinak naladěné senátorky a senátory přiměla k tomu, že mně dali svůj hlas. Hovořil jsem ne o sobě, ale hovořil jsem o stavu právní kultury a o úrovni právního vědomí u nás. Počítal jsem s tím, že pří-

tomní si už do vzorce své představy o tom, kdo by mohl vykonávat funkci, kterou opustil bohužel pan dr. Motejl, dosadí, která osoba je ta správná. Poněvadž jsem se ve 14 dnech, které uplynuly od volby, dočetl o sobě ne vždy věci lichotivé, rád bych přece jen řekl něco o sobě.

Jak jistě víte, promoval jsem roku 1968 a byl jsem obyčejný podnikový právník. Soudcem jsem se stal v roce 1992, kdy mě oslovil dr. Motejl, takže ve svých 47 letech jsem složil soudcovské zkoušky a vstoupil jsem do justice, kde jsem byl kolegy, kteří tam byli již řadu let, přijat jako osoba ne vždy vítaná, bylo mi naznačováno, že nemám praxi v justici a co tam vlastně chci dělat. A já jsem jim na to odpovídal slovy svého dědečka, že je-li zem okupována cizími vojsky, slušný muž nedělá kariéru. Stal jsem se tedy soudcem v roce 1992 a v roce 1994 posledním, patnáctým soudcem Ústavního soudu. Byl jsem členem čtvrtého senátu za dobu jeho zasedání, byl jsem samozřejmě i členem pléna.

Za těch deset let, kromě řekl bych běžné práce, neboť Ústavní soud dostává ročně kolem 3500 podání, jsem se podílel jako zpravodaj na nálezech, které si myslím, že také byly bezprecedentní. Ale bezprecedentní není synonymum pro špatné. Bezprecedentní je nové, něco, co zde ještě nebylo. Takže náš senát např. učinil přítrž permanentnímu a opakovanému odsuzování lidí, kteří z náboženských důvodů odmítali vojenskou službu a jejichž počet trestných činů byl vlastně dán počtem povolávacích rozkazů. Bylo kolem toho spoustu křiku, zejména na Nejvyšším soudě, neboť tam seděli ti, co to předtím odsuzovali. Nakonec byl tento verdikt přijat a dnes už nikoho nenapadne, že to bylo špatně.

Byl jsem také tím, kdo inicioval zrušení několika ustanovení v občanském soudním řádu týkajících se správního soudnictví a následně jsem přesvědčil potřebný počet svých kolegů, že jsme zrušili celou část občanského soudního řádu týkající se tohoto soudnictví. Bylo to také bezprecedentní, ale troufám si tvrdit, že ústavní deficit toho druhu, že Nejvyšší správní soud byl od počátku v Ústavě, ale nebyl až do roku 2002 aktivován, že jsme také na tom měli svůj podíl.

Tolik tedy k mé kariéře ústavního soudce. Ač jsem mohl být soudcem do svých 70 let, odešel jsem pak do předčasného důchodu a považoval jsem za svou povinnost přednášet, psát, takže neztratil jsem se někam do temných hvozdu Drahanské vrchoviny. Existuje v této republice spousta lidí, které jsem učil, kterým jsem přednášel, kteří mi pochválili moji knížku o základech práva. Dělal jsem to, co jsem si od mlada osvojil ze čtení od Edmunda Burkeho, že největší chybu dělá ten, kdo nedělá nic v domněni, že to málo, co může udělat, stejně nemá cenu.

Takže po dlouhém váhání a přemlouvání jsem si dovolil navštívit Senát, říci své představy o tom, jak bych si asi já představoval – ani ne jak bych vykonával funkci veřejného ochránce práv, pokud bych byl zvolen, ale

předložil jsem tomuto sboru svůj názor na právo, který říkám svým posluchačům, najdete to v mé knížce.

A velmi stručně teď to, co říkám stále – když tak mě, paní předsedkyně, přerušte, já mám hodinky, na které moc nevidím.

To první se vám nebude líbit. Tvrdím, že za nevalný stav právní kultury a právního vědomí můžou všechny tři složky moci u nás. Moc zákonodárná tím, že žije v přesvědčení, že jestliže něco v naší společnosti nefunguje, jak by mělo, je třeba nových zákonů, podrobnějších, kazuističtějších, popisnějších, což je blud ne nepodobný bludu některých ekonomů, že všechno jde naplánovat. Právo má být stručné. Právo nemá být rozkazy vládcovy dané momentální nahodilou potřebou, mají to být pravidla chování lidí, neboť právo k tomu je dáno, aby silnější nemohl všechno.

Pokud jde o moc výkonnou, nese svou vinu dogmatickou interpretací práva, interpretací, která nebere v potaz, že na konci aplikačního procesu by mělo být jakési spravedlnostní hledisko. Tedy ne že aplikujeme právo tak, jak jsme se jako děti učili ve škole doplňovat do vzorečků a pak nám vždycky paní učitelka nebo pan učitel říkali: „Až budete mít výsledek, děti, podívejte se na začátek, jestli je vůbec možné to, co vám vyšlo.“ Tak by mělo být zacházeno i s právem. Takže když jsem vzpomněl svoji ústavní kariéru, nebo kariéru ústavního soudce, byl to náš senát, který poprvé v podstatě v banální věci vyslovil tu známou latinskou větu: *aequitas naturalis praeferenda est rigori iuris* – tedy že přirozená slušnost, spravedlnost má mít přednost před strohostí práva.

A konečně jsem si dovolil jaksí trošku šfouchnout i do adresátů právních norem, tedy našeho obyvatelstva, poněvadž lidé často vytýkají nevykonatelnost práva, špatné zákony, špatné soudy, ale měli by si uvědomit, že aby právní stát byl právním státem, měli by začít sami u sebe. Každý by si měl sám sobě položit otázku, do jaké míry on ctí takové prastaré zásady, jako že smlouvy se mají plnit, že nikomu se nemá škodit a že každému má být dáno, co jeho jest.

Na konec mi dovoluňte říct jednu věc. Jak jsem měl možnost chvíli hovořit s ostatními nominovanými pány, každý z nás by nepochybně tuto funkci zvládl a vykonával by ji po svém. Moje představa jako toho času učitele je taková, že je třeba začít od hlav lidí. Moje představa je taková, že veřejný ochránce práv má být více vidět, více slyšet – nemyslím více než zesnulý dr. Motejl, který byl takovou osobou. Má říkat, co si myslí, má to být, řekl bych, jeho povolání a má být tím, kdo lidem poskytuje když ne šanci, že uspějí, alespoň pocit, že byli někým vyslechnuti, někým, komu nejsou jeho problémy k smíchu.

Takže mám-li to shrnout, nemyslím si, že my čtyři kandidujeme na funkci, která je mylná, falešná a zbytečná, poněvadž taková není žádná práce, která lidem přináší prospěch. A já nemám žádné pochybnosti o

tom, že poskytování právní pomoci lidem, kteří nechtějí často k soudu buď proto, že tam nikdy nebyli, nebo proto, že to není jejich styl, nebo prostě proto, že nemají na kvalifikovanou právní pomoc, že taková práce je hodna úcty a měla by být svým způsobem brána jako služba lidem.

To je moje představa o tom, proč my, stejně jako spousta jiných zemí, máme funkci veřejného ochránce práv, která se jinde jmenuje mluvčí, lidový advokát a tak podobně, a je na vás, abyste zvážili, kdo z nás by tuto funkci zastával tak, aby byl důstojným nástupcem pana doktora Motejla. Byl bych jenom velmi rád, kdyby vaše volba nebyla ovlivněna žádnými řeči bych ideologickými předsudky, neboť koho už jiného než veřejného ochránce práv byste měli volit každý k obrazu svému.

Děkuji vám za pozornost, bylo mi ctí. (Potlesk ze střední a pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám mnohokrát za vaše slova. Dovolte, abych nyní požádala o slovo pana Johna Boka.

Pan John Bok: Paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, přítomná veřejnosti, úvodem bych chtěl poděkovat panu prezidentovi. Pan prezident mě delegoval jako svého kandidáta tentokrát potřetí – před třemi a půl roky, před dvěma měsíci a dnes. Mnoho lidí zpochybňovalo jeho nominaci, tedy moji nominaci, s tím, že je v tom obmyslnost, s tím, že tím, že mě deleguje, chce něco narušit, protože on byl ten, který považoval institut ombudsmana za nepotřebný.

Musím připomenout, že dokonce i první ombudsman naší republiky byl taktéž proti existenci ombudsmana. Nakonec se ukázalo, že ta funkce je potřebná. Díky Aničce Šabatové, kterou bych tu rád připomněl, se ombudsmanský úřad stal tím, čím je, neboť ona byla tou pracovitou včeličkou, která kolem sebe dostala tým lidí, kteří prokázali svoji profesnost a empatii.

Takže podsouvat panu prezidentovi to, co mu bylo podsouváno, je nedůstojné a uráží to i mne jako člověka, jako bych já byl nějaký outsider nebo nějaké mimořádné zvíře.

Dneska v noci jsem vám poslal mail, neboť to považuji za legitimní. Vyjádřil jsem v něm své stanovisko i podivení nad tím, že ač se jedná o volbu neveřejnou, dopředu koalice, to znamená 118 hlasů vás, poslanců, deklarovala, že si vybere pana Varvařovského. Z této pozice – není to kritika pana Varvařovského – je to jakási rozpačitost nad tím, že politické strany, které deklarovaly, že budou novým větrem v nové době a po volbách, nebudou opakovat věci, které se děly předtím. Rozhodnutí, že bude jejich primusem pan Varvařovský, jaksi diskvalifikovalo nás ostatní tři, neboť bylo jasně řečeno, že koaliční většina si vybrala svého dopředu, aniž by nás vyslechla, aniž by nás pozvala do klubu, aniž by se zabývala našimi

názory a tezemi, to je našimi představami, jak do budoucna chceme vést úřad, který tady už řadu let funguje, a funguje úspěšně a pomáhá našim spoluobčanům.

To je má kritika. Byl bych špatným kandidátem na ombudsmana, kdybych si nedovolil vůči Poslanecké sněmovně nebo její části se zmocnit výtky.

Zároveň jsem vám poslal, nebo daroval, nebo věnoval, knížku, kterou jsem nedávno vydal. Jmenuje se Léčba Bokem. Tam jsou moje články, činnost ve spolku Šalamoun, články o mně, ať kritické nebo kladné. Tam bylo vyjádřeno, co jsem v životě dělal, co dělám a co bych dělat chtěl a co stejně dělat budu, ať už vámi budu zvolen, či nikoliv. Dá se předpokládat, že zvolen nebudu. Není to rezignace, je to jenom realistický pohled na stávající situaci, kdy se koalice rozhodla, že si usnadní práci, a když se nemohla dohodnout na jiných bodech svého jednání vlády, tak v K9 rozhodla a veřejně deklarovala, že pro ni pan Varvařovský je vhodným kandidátem. Budiž, je to jejich právo, byli k tomu delegováni občany této země, to jest poslanci.

Jako odbočku, neboť jsem člověk renesanční a empirický, musím navíc s politováním konstatovat, že když pan prezident byl tady, aby přednesl svoji úžasnou řeč, vyrovnanou, kritickou a navíc obezřetnou, a připomněl i skutečnosti, které tato Poslanecká sněmovna v minulosti ignorovala – tedy vaši předchůdci a tato to snad napraví –, že na galerii pro veřejnost se nemohli dostat občané, kteří chtěli být přítomni. Bylo jim sděleno, že o to mají také zájem diplomatické služby, a tudíž občané, kteří vás volili a umožnili vám, abyste se stali našimi zástupci, byli najednou deklasováni jako občané druhé kategorie, museli opustit tuto budovu a nebyli přítomni projevu pana prezidenta. Pravděpodobně tu nejsou ani teď, neboť to vzali jako celek. Nebyl bych tedy kandidátem na ombudsmana, kdybych se proti tomu ani neohradil, neboť to byli občané, kteří vás volili, a tato Poslanecká sněmovna je Poslaneckou sněmovnou občanů této země. Takže se jich zastávám a připadá mi to přinejmenším smutné.

Nechci teď vyprávět o svém životě, neboť to máte v mém životopise, který jsem odevzdal panu prezidentovi a prezidentská kancelář jej předala Poslanecké sněmovně. Chci hovořit o tom, co se těžko hovoří po mém předchůdci, neboť vlastně z 90 % vyjádřil to, jak smýšlím já a co celá léta nejen ve spolku Šalamoun, ale jako fyzická osoba dávno před Šalamounem jsem dělal a vykonávám nadále, to jest ochrana těch, kteří se neumějí sami bránit. Pan doktor Varvařovský zmínil, že bychom měli být disponováni tím, že si uvědomíme svá práva a že se o svá práva budeme brát. Ale bohužel nejsme tak od přírody všichni vybaveni, není nám všem dáno ať fyzicky či psychicky, intelektuálně, abychom mohli uplatňovat svá práva, která jsou nám garantována nejen ústavou naší země, nejenom zákony, ale i mezinárodními pakty a úmluvami. Proto také existují

chválabohu v demokratickém státě nejen oficiální instituce, ale i organizace, které se dílčím způsobem zabývají sociálními věcmi, zdravotními, trestněprávními.

Pokud by se stal ten zázrak a vy byste mě zvolili, pak bych jako veřejný ochránce práv chtěl za vaší pomoci, díky vám, neboť vy jste zákonodárný orgán, rozšířit a posílit ne moc či pozici veřejného ochránce práv, ale účinnost jeho funkce. Nakonec i v noci – pravděpodobně jste to nečetli – jsem vám mailem poslal přílohu, kde byly návrhy tezí, které jsem vám chtěl, pokud bych byl pozván do vašich klubů, jako jsem byl před třemi a půl roky, předložit a případně na vaše otázky odpovídat.

Není to nejhlavnější, ale nicméně prvním bodem těchto tezí je zakotvení funkce veřejného ochránce práv v ústavě. Není tam, což považuji za velký hendikep a jakýmsi způsobem v podstatě za nenaplnění ústavy. Ve většině evropských zemí, kde ombudsman je dlouholetě a tradičně, třeba ve skandinávských, je tato funkce zakotvena v ústavě.

Druhou věc, kterou bych považoval za velmi důležitou, protože nicméně veřejný ochránce práv může pravidelně před vás předstupovat, sdělovat vám své zprávy i námítky, je to, aby měl právo na zákonnou iniciativu. Neboť v každodenní činnosti svého úřadu přichází do styku s věcmi, které nejsou zakotveny v ústavě ani v zákonech, ale zároveň, jak řekl můj předchůdce pan Varvařovský, se proti tomu děje smršť právních doplíků, kdy zákony se stávají nepřehlednými. Kdy při kdejaké události, viz hrubého násilí malých dětí proti jiným dětem, zákonodárci nebo vláda chtějí nový zákon, přestože stávající zákony dostačují. Při ekonomických trestných činech se najednou začne prosazovat zákon proti tunelování, přestože stávající zákony dostatečně naplňují potřebu stíhání takovýchto trestných činů, které se dějí v souboru porušování jednotlivých zákonných daností.

Dalším bodem je právo oslovit policii, státní zástupce a soudy a upozorňovat vždy, kdy dochází k porušení práv těch, kteří jsou trestně stíháni. Nemluvím o vině a trestu, mluvím o ignorování jejich práv a dodržování zákonů jako takových, které zavazují orgány činné v trestním řízení, aby postupovaly způsobem, který jim zákon určuje. Obzvláště § 2 odst. 5, kde je jasně řečeno, že orgány činné v trestním řízení mají postupovat ve prospěch i neprospěch obviněného nebo obžalovaného.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane Boku, promiňte mi, že vám vstoupím teď do řeči, ale upozorňuji vás, že těch deset minut uplynulo.

Pan John Bok: Já se omlouvám, já jsem trošku nahluchlý.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dovolte, abych vás upozornila, že uplynulo těch deset minut. Prosim vás, abyste dokončil.

Pan John Bok: Omlouvám se. Já to zkrátím.

Pokud by se stal ten zázrak, myslím, že pana prezidenta bych nezklamal, ani vás, ani své spoluobčany, pokud bych vykonával funkci veřejného ochránce práv. Neboť ochránce práv tady není proto, aby chránil občany proti výkonné moci. Ne. Je tady evidentně proto, aby vytvářel jakýsi dialog, ale zásadně aby chránil práva svých spoluobčanů.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu Johnu Bokovi a prosím dalšího z kandidátů, pana Jana Zahradníka.

Pan Jan Zahradník: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane předsedo vlády a vážení její členové, je pro mě velkou ctí, že před vás mohu předstoupit a představit se vám jako kandidát prezidenta České republiky pro dnešní volbu veřejného ochránce práv.

To, že mne pan prezident navrhl jako jednoho ze svých dvou kandidátů, je pro mne největším oceněním, kterého se mi kdy dostalo, ale zároveň také velkým závazkem získat vaši podporu a přesvědčit vás o svých kvalitách pro vykonávání této funkce.

Institut veřejného ochránce práv nepatří mezi ty instituce České republiky, které by vzbuzovaly každodenní zájem médií. O to větší naděje však vyvolává u lidí, kteří se rozhodnou využívat jeho služeb, u těch našich spoluobčanů, kteří se beznadějně potýkají s arogancí některých úředníků, s nečinností některých úřadů, s pohrdáním právem či jeho absurdním výkladem. U lidí, kteří si nevědí rady a nenacházejí cestu ze situace, do které se při jednání s úřady dostali. Asi nejprve váhají, zda jejich podání bude mít smysl, zda ombudsman není jen dalším úřadem, který jejich žádost možná přijme, nějak vyhodnotí a nakonec odpoví dopisem, kterému stejně nebudou rozumět.

To, že tomu tak není, že se na veřejného ochránce práv obrací stále více lidí s důvěrou v pomoc, je bezesporu dílem dr. Otakara Motejla. On dal této instituci ducha, učil ji respektovanou, využívanou, užitečnou a spolu se svými spolupracovníky vytvořil fungující kancelář, která je zárukou, že na jeho činnost bude jeho nástupce moci hodnověrně navázat.

Dovolte mi, vážené dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, abych vám vysvětlil, z jakého důvodu se dnes ucházím o vaši podporu. Je to v první řadě důvěra prezidenta republiky, který mě jako kandidáta pro dnešní volbu navrhl. Do chvíle, než mi byla tlumočena jeho nabídka, jsem se insti-

tucí veřejného ochránce práv příliš nezabýval. Víím, že mě toto pravdivé přiznání může ve vašich očích znevýhodnit, ale nedá se nic dělat.

Za posledních 18 dní jsem však cílevědomě četl, studoval a přemýšlel a vzhledem k tomu, že jsem člověk zodpovědný, možná až nadmíru podle mínění mých blízkých, také procházel mnoha pochybnostmi. Postupně jsem ale získal naději, že pokud bych byl zvolen, tak bych se s touto funkcí dokázal úspěšně vypořádat. Věřím, že bych v ní mohl obstát a snad i uspět.

Nejvýznamnějším zdrojem této naděje je skutečnost, že mám zkušenosti z 20letého působení ve službách spoluobčanům, tedy v obecní a regionální samosprávě, kde jsem od roku 1990 členem jak zastupitelstva ve městě České Budějovice, tak i zastupitelstva Jihočeského kraje od roku 2000 a osm let jsem vykonával funkci jihočeského hejtmána. Tehdy jsem věnoval hodně času a energie setkávání s lidmi a pravidelným cestám do jihočeských obcí, kde jsem se setkával s lidmi, kteří za mnou přicházeli se svými starostmi, které přerůstaly přes jejich hlavu. Byly to starosti počínaje bytovými, rodinnými problémy přes sousedské neshody, majetkoprávní spory až po velmi citlivé otázky v oblasti zdravotní nebo sociální péče. Hodně těchto problémů pramenilo z nečinnosti nebo špatné práce úřadů, někdy dokonce i našeho úřadu. Vždycky jsme se snažili pomáhat. Někdy se nám to dařilo, někdy ne.

Práce hejtmána je také významně spjata s krajským úřadem a vyžaduje specifickou schopnost spolupracovat s jeho aparátem. Dokázat problém formulovat, jeho řešení zadat odborníkům, s nimi o něm diskutovat a také pak s důvěrou přijímat jejich rozhodnutí, srozumitelně je tlumočit veřejnosti, umět odlišit podstatné a nepodstatné. Důvěřovat, ale důsledně kontrolovat, dokázat šestým smyslem najít chyby a přátelsky na ně úředníky upozornit. Tato schopnost, myslím, je dobrou kvalifikací pro spolupráci s Kanceláří veřejného ochránce práv.

Pro vaše objektivní rozhodování však není důležité toto, ale hlavně je důležité, s jakým programem přicházíme. Já jsem především přesvědčen, že zákonné vymezení funkce ochránce práv je postačující a nevyžaduje žádné rozšíření, či dokonce ústavní zakotvení. Zákon říká přece naprosto jasně, jaké jsou pravomoci ombudsmanovy, kdy nesmí, kdy může a kdy naopak musí konat.

Tento institut by neměl být dalším stupněm soustavy správních úřadů a soudů, který by korigoval rozhodnutí na nižších úrovních. Hodnota tohoto místa je v tom, že má naopak otevírat zrak slepé spravedlnosti. Ideálním ochráncem práv občanů v mém vidění by tedy měl být člověk, který dokáže vnímat lidský rozměr práva a rozmatávat složitá přediva psaného řádu, v nichž to lidské občas nešťastně či osudově uvázne.

Je dána forma, rozhodující je obsah. Já bych se v tomto kontextu jako

další prioritu pokusil přiblížit tento institut, institut veřejného ochránce práv, ještě více občanům. Nemyslím, že by mělo docházet ke zvyšování počtu podání. Pravdou ale je, že lidé, kteří mají problémy, často nevědí, jak je formulovat. Mají problém písemně uspořádat své myšlenky. Mají myslím možnost obracet se o radu na své poslance, senátory, starosty nebo hejtmány. Zatímco první dvě instituce jsou v zákoně jako místa pro potenciální příjem žádostí uvedeny, tak starostové a hejtmáni nikoli. Tady si myslím, že by bylo dobře, kdyby bylo možné zorganizovat přímý přenos informací o podnětech, které se dostávají ke starostům obcí, případně k hejtmánům a podle jejich mínění by mohly být v pravomoci ombudsmana k této instituci. Motivací je poskytovat služby, pomáhat občanům zvládat jejich karamboly s úřady, ale také dávat zpětnou vazbu vám, kteří vlastně jste tvůrci soustavy našeho práva.

Dalším motivem, který bych rád zdůraznil, je poskytování sice nadzákonných, ale užitečných informací. Každý podnět, který je zamítnut, by měl být doprovázen také patřičným vysvětlením tak, aby občan mohl svůj případ řešit případně ještě jinak než podáním k ombudsmanovi.

Dalším nešvarem českých úřadů jsou někdy významně odlišná rozhodování ve velmi podobných věcech, čímž dochází k porušování principů dobré správy. Další úkol proto pro veřejného ochránce práv považuji aktivní dohled nad předvídatelností v rozhodování úřadů. Pokusil bych se bránit tomu, aby pod záminkou hájení partikulárních idejí úředníci komplikovali realizaci záměrů, které jsou ve veřejném zájmu, případně aby pod stejnou záminkou sami prosazovali záměry, u kterých není jasné, zda ve veřejném zájmu jsou.

A posledním tématem, dámy a pánové, o kterém se musím zmínit, je moje dosavadní politické působení. V politice jsem od roku 1989, kdy jsem spoluzakládal Občanské fórum středoškolských učitelů, a byl jsem v roce 1990 jako kandidát OF zvolen do městského zastupitelstva. Jsem člověk konzervativní svým životem, myšlením i politickým směřováním, a proto jsem v prosinci 1991 vstoupil do Občanské demokratické strany a posléze za ni kandidoval v komunálních, krajských i parlamentních volbách. Jsem tedy před vámi dnes jako člověk politicky a občansky angažovaný. Vždycky jsem svoji politickou aktivitu vnímal a stále vnímám jako jedinou legitimní cestu k projevení spoluodpovědnosti za společenství svých sousedů, krajanů či prostě řečeno spoluobčanů.

Ovšem v tuto chvíli, teď v tomhle okamžiku, jako kandidát pana prezidenta se nacházím v postavení nepolitickém, nejsem vyslán žádnou politickou stranou jako její kandidát. Paragraf 3 zákona o veřejném ochránci práv říká, že ochránce nesmí být členem politické strany. Devatenáct let mého členství v Občanské demokratické straně je významné období mého života, kterého se nemohu a ani nechci zříci. Něco, co mi umožnilo veřejně

pracovat, a co je tedy možná jednou z příčin, proč dnes tady smím před vámi stát. Když jsem přijal nominaci, čestně jsem prohlásil, že se vzdám všech svých zastupitelských mandátů i členství v politické straně. To jsem, pokud mi dáte důvěru, samozřejmě připraven učinit. Budu-li pak zvolen, bude zárukou mé nestrannosti a nezávislosti slib, který skládá ombudsman do rukou předsedkyně Sněmovny, který se skládá ze 27 slov, ale který je velmi významný. Jsem člověk, který si zakládá na tom, že je slušný a čestný a který plní svoje sliby, ať jsou to sliby dané vnučkám, dcerám, manželce nebo přátelům nebo partnerům v politice nebo v práci. I tento slib bych samozřejmě jako posvátný dodržoval.

Jsme tady před vámi čtyři kandidáti a myslím, že všichni čtyři kandidáti jsou hodni vaší pozornosti, a ten z nás, který dostane většinu vašich hlasů, se stane veřejným ochráncem práv. Ať to bude kdokoli, věřím tomu, že zvolíte dobře a že na místo po panu doktorovi Motejlovi usedne člověk, který si to zaslouží a který bude v jeho šlépějích nadále pokračovat.

Děkuji vám za vaši pozornost a děkuji panu prezidentovi za nominaci, kterou mne vyznamenal. Děkuji. (Potlesk části poslanců).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu Janu Zahradníkovi a prosím pana Františka Bányaie o slovo.

Pan František Bányai: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji všem především za čest, že mohu tady před vás vystoupit na vašem shromáždění v pozici kandidáta na veřejného ochránce práv. Má kandidatura, mé vystoupení i moje slova by neměla smysl, pokud bych nebyl přesvědčen o potřebnosti a užitečnosti instituce veřejného ochránce práv. Na světě i kolem nás je mnoho nejistých, neprůbojných a méně úspěšných lidí, kteří nedostali příležitost, nenarodili se v dobrém čase na dobrém místě nebo jim nepřála doba, nezískali vzdělání nebo stali se obětí bezpráví. Jsem velice rád, že žijeme ve společnosti a státě, který má instituci, jejímž posláním je pomáhat a bránit slabé a případně i bezbranné. Je sice možné myslet si, že instituce ombudsmana je zbytečná, postradatelná nebo nahraditelná. Většinou si to myslí právě ti silní, jejichž ochrana je zajištěna jejich postavením, mocí, schopností si zajistit dobré advokáty a vydržet případně dlouhé soudní spory.

Osobně bych se při prvním radě nejspíše soustředil na zlepšení vnímání role ombudsmana. Je smutné, když v diskusích o možnostech ombudsmana, na které jsem musel v poslední době reagovat, se objevuje jen mávnutí rukou či ze strany úřadů jen pousmání. Už proto je pořád a potřebné mnoho udělat, aby ombudsman společně s odborným týmem v Kanceláři ombudsmana získal a uchoval si přirozený respekt.

Prioritou jistě zůstává základní zadání: ochrana práv osob proti pro-

tiprávnímu jednání úřadů nebo proti jednání, které se neshoduje s principy demokratického státu. Kromě toho ovšem zprávy a podněty veřejného ochránce by měly být zejména respektovanou zpětnou vazbou pro vás zákonodárce, pro úřady a instituce, a to nikoli jako imperativ, co kdo má dělat, ale jako kvalitní a nezávislý zdroj informací potřebný pro odpovědné řízení státu a společnosti.

Jsem přesvědčen, že práce ombudsmana spočívá především ve smysluplné komunikaci, v hledání řešení. Rovněž jsem přesvědčen, že veřejný ochránce práv není a nemůže být dalším úřadem, další institucí vstupující na politické nebo názorové kolbiště. Neměl by být tím, jemuž se poskytnou pravomoci, které již jiné instituce mají, ať již je to v oblasti legislativního procesu či zkvalitnění soudnictví. Měl by být službou těm, kteří pomoc potřebují, a současně podporou všem institucím, které chtějí veřejný prostor kultivovat. Jsou-li úřady a instituce zajišťující nejrůznější funkce státu službou v rámci určitého systému, pak by měl existovat jejich přirozený zájem o porozumění. Jsem přesvědčen, že doporučení veřejného ochránce práv a jeho poznatky by instituce měla vnímat jako cestu ke zlepšení své činnosti. Přesvědčovat o tom samozřejmě nikdy nebude snadné.

Myslím si, že ombudsman by neměl být kritikem, který hodnotí náš právní systém, který poukazuje na chyby v soudnictví, v legislativním procesu a vytýká veřejné správě její problémy. Takové role náleží panu prezidentovi, vládě, ministrům, Poslanecké sněmovně a výsledky jejich aktivity jsou dány politikou vůlí a schopností programové a legislativní cíle prosadit. Je to již politika a politické rozhodování či výkon státní moci, do kterého by ombudsman neměl zasahovat. Ombudsman a jeho tým by měl být mimořádným zdrojem informací a podnětů se vzácným přívlastkem politické nezávislosti.

Jsem přesvědčen o nutnosti zejména politické nezávislosti a neutrality ombudsmana. Šest let v pozici předsedy Židovské obce v Praze jsem snad svou politickou neutralitu prokázal. Byla to nutnost daná nikoli jenom přesvědčením, že církevní právnická osoba by politicky měla být neutrální, ale i skutečností, že v našich řadách jsou členové od přesvědčených komunistů, věrných sociálních demokratů až po přesvědčené nositele myšlenky pravice. Mohu odpovědně prohlásit, že jsem a dokážu zůstat politicky neutrální a nestranný.

Jsem si vědom, že veřejný ochránce práv i jeho zástupce dosud udělali mimořádnou práci. Zprávy o činnosti veřejného ochránce práv obsahují mimořádně kvalitní informace. A je škoda, že nálezy, hodnocení veřejnosti a úředníků i odborníků je neberou dostatečně v potaz. Podněty občanů, jejich analýza, přijatá doporučení a opatření mohou být zdrojem pro zlepšení služeb na mnoha úřadech a sociálních zařízeních. Některé výsledky šetření

i doporučení si zaslouží veřejnou publicitu a mohou přispět ke kultivaci veřejného prostředí.

Práci ombudsmana vnímám jako službu veřejnosti, jako funkci, která nemá sloužit ke zlepšení image osobností, k politickým nebo mediálním cílům, ale která má důstojně sloužit potřebám, které občané a zákon od ombudsmana očekávají.

Já bych vám chtěl poděkovat za čas, který jste mi věnovali, ale dovolte ještě jedno mimořádné poděkování. V návaznosti na zprávu o své nominaci jsem mimo jiné dostal zhruba toto vyjádření: Nominace představitele židovské komunity do významné státní funkce by pravděpodobně nebyla možná nikde jinde v Evropě. Všem ústavním činitelům i celé společnosti za tuto skutečnost děkuji. Děkuji vám. (Potlesk napříč celým sálem.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Vážení kolegové, všichni kandidáti využili časový prostor k vystoupení a teď nezbývá, než otevřít rozpravu. Já tady ještě v tuto chvíli písemné přihlášky nemám, pouze pan poslanec Boris Šťastný – ale ten se pouze opřel o tlačítko. Děkuji. (Veselost v sále.) Vymažu.

Prosím, ještě jednou. Otevřel jsem rozpravu a ptám se, kdo se hlásí k vystoupení. Pokud se nikdo do rozpravy nehlásí, tak rozpravu ukončím a požádám předsedu volební komise, jehož pokyny se budeme řídit v dalších minutách. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, pane předsedající. Paní a pánové, v rozpravě nezazněly žádné návrhy. V tuto chvíli Poslanecká sněmovna musí hlasováním rozhodnout o způsobu volby. Volební komise vám navrhuje, nám všem navrhuje volbu tajnou. O tomto způsobu je nezbytné rozhodnout hlasováním. Paní a pánové, volební komise navrhuje volbu tajnou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže budeme hlasovat o návrhu volební komise. Slyšeli jste návrh. Jenom zagonguji, aby se všichni, kdo chtějí hlasovat, mohli zúčastnit. Prosím všechny, kdo mají možnost hlasovat, aby se dostavili do volební síně.

Budeme hlasovat o návrhu volební komise, aby volba proběhla tajně.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 5. Přihlášeno je 188, pro hlasovalo 159, proti 1. Návrh na tajnou volbu byl přijat.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Tajná volba je v tuto chvíli připravena. Jenom si opět dovolím zdůraznit technologii volby.

Pro navrženého kandidáta souhlas vyjádříte tím, že učiníte kroužek kolem pořadového čísla, které je před jeho jménem. U všech ostatních kandidátů je nezbytné, aby váš hlasovací lístek a váš hlas byl platný, abyste tato pořadová čísla přeškrtnli velkým písmenem X. Jakkoliv jinak upravovaný hlasovací lístek je pochopitelně volební komisí konstatován jako neplatný. Schválili jsme volbu tajnou. Lhůtu pro vydávání hlasovacích lístků stanovuji do 14.35 hodin, kdy volba skončí, a ve 14.50 hodin vyhlásím výsledky prvního kola volby. Hlasovací lístky se vydávají do 14.35 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přerušuji jednání Sněmovny. Ve 14.50 hodin bude Sněmovna opět pokračovat.

(Jednání přerušeno ve 14.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.51 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, prosím vás, abyste se na chvíli posadili, abychom vyslechli výsledky prvního kola volby. Prosím všechny, posaďte se. (Gongování.) Ještě jednou vás žádám, abyste se ztišili.

Požádám předsedu volební komise, pana poslance Jana Vidíma, aby nám sdělil, jaké jsou výsledky prvního kola volby. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, pane předsedající. Dovolte, abych vás seznámil s výsledky prvního kola druhé volby veřejného ochránce práv.

Bylo vydáno 189 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 163 platných i neplatných hlasovacích lístků. Z toho plyne, že bylo neodevzdáno 26 hlasovacích lístků.

Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro Františka Bányai 5 hlasů, pro Jana Zahradníka 10 hlasů, pro Johna Boka 16 hlasů, pro pana Pavla Varvařovského 86 hlasů.

Konstatuji, že v prvním kole druhé volby nebyl zvolen veřejný ochránce práv. Do druhého kola pak postupují pánové Pavel Varvařovský a John Bok.

Vzhledem k tomu, že v tuto chvíli je nezbytná technická přestávka pro tisk hlasovacích lístků, chci vás požádat, pane předsedající, abyste přerušil zasedání Poslanecké sněmovny, resp. abyste přerušil schůzi Poslanecké sněmovny, do 15 hodin 15 minut. V 15 hodin 15 minut může začít druhé kolo volby vydáváním hlasovacích lístků, které budou vydávány do 15 hodin 30 minut. Tím volba skončí. A v 15 hodin 45 minut seznámím

Poslaneckou sněmovnu s výsledky druhého kola druhé volby veřejného ochránce práv.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Vážený kolegové, dovolte, abych zopakoval časy. Potom, co nyní přeruším Sněmovnu, v 15.15 začne volba a v 15.45 se tady znovu sejdeme. A ještě poslední číslo. V 15.30 volba skončí. V 15.15 začne a v 15.30 skončí. V 15.45 se tady sejdeme. Doufám, že je to jasné, a přerušuji jednání Sněmovny.

(Jednání přerušeno v 14.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.44 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, prosím, posadte se. Poprosím předsedu volební komise, aby nás seznámil s výsledkem druhého kola voleb.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, pane předsedající. Paní a pánové, ve druhém kole druhé volby veřejného ochránce práv byl vydán 181 hlasovací lístek, odevzdány pak byly 154 platné i neplatné hlasovací lístky.

Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro pana Johna Boka 22 hlasy, pro pana Pavla Varvařovského 98 hlasů. Ve druhém kole druhé volby veřejného ochránce práv byl tímto zvolen pan Pavel Varvařovský. Blahopřejí. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Gratuluji nově zvolenému veřejnému ochránci práv, přeji také hodně štěstí v úřadu. A pan předseda chce ještě něco vyhlásit.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, pane předsedající. Z pověření volební komise chci prodloužit lhůtu pro podávání návrhů na předsedy stálých delegací Poslanecké sněmovny, a to do 21. září do 14 hodin. Pouze toto sdělení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A nyní požádal o slovo nově zvolený pan Varvařovský. Prosím, uděluji mu slovo.

Pan Pavel Varvařovský: Dámy a pánové, já děkuji, i když popravdě řečeno, stejně jako v Senátu, když jsem se blížil, abych poděkoval, sám se sebou jsem bojoval, mám-li se držet konvenční věty, anebo jestli mám říct – protože čeština je květnatá – „tak vám teda pěkně děkuju“. Takže já jsem

si vědom, že ztrácím svoji svobodu, svoji nezávislost, že mě čeká hodně práce, a i když se té funkce samozřejmě ujmu až složením slibu, už teď vám mohu říct, že to budu vykonávat tak jako u Ústavního soudu, kde jsem končil větou konzulů římských, kteří tedy byli jenom na rok a vždy končili stejnou větou: udělal jsem, co jsem mohl, kdo může, ať učiní lépe.

Ještě jednou, díky za důvěru. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, myslím, že můžeme ukončit projednávání tohoto bodu a na programu schůze máme ještě jeden bod. Je to

2.

Návrh poslankyň Kristýny Kočí a Karolíny Peake na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 76/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 110/2009 Sb., zákona č. 417/2009 Sb., a zákona č. 179/2010 Sb. /sněmovní tisk 45/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, nicméně bylo uplatněno veto klubu sociální demokracie.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 45/1 a já teď poprosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatelky paní poslankyně Karolína Peake. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstupuji před vás s návrhem novely zákona o veřejných zakázkách. Nový zákon o veřejných zakázkách, transparentnost výběrových řízení a všechna protikorupční opatření byly a jsou vlajkovou lodí programu Věcí veřejných a díky Věcem veřejných také součástí programového prohlášení vlády. (Pobavení a potlesk vlevo.) Věci veřejné, ODS a TOP 09 vtělily boj proti korupci do charakteristiky své vlády. (Opět potlesk v levé části sálu.) Také díky tomu vkládají občané státu do nové vlády nemalé naděje. Prosadili jsme do programového prohlášení vlády takové zlomové věci jako institut korunního svědka, zákon o lobbingu a testy integrity.

Předloha nového zákona o veřejných zakázkách, kterou připravuje Ministerstvo pro místní rozvoj, je jedním z pilířů protikorupčního balíčku. Pracuje na něm ministerstvo, svou práci také během dvou týdnů zahájí pracovní skupina tvořená poslanci, zástupci platformy pro transparentní veře-

jně zakázky, NERVu a dalších organizací. Jasně zde deklaruji, že Věci veřejné i tato vláda chtějí transparentní veřejné zakázky, jichž se budou účastnit jen společnosti s předem známou a průhlednou vlastnickou strukturou, tak jak to jasně deklaruje také programové prohlášení vlády.

Jak v dnešním projevu ale řekl i pan prezident, izolovaná opatření, i ta dobře míněná, mohou v legislativě nadělat více škody než užítku. Přesně to se stalo i na konci minulého volebního období. Byla předložena novela zákona o veřejných zakázkách, kterou mělo dojít pouze k převodu evropského práva do našeho zákona. Během legislativního procesu ve Sněmovně došlo ke změnám, které byly vedeny dobrým úmyslem, ale nadělaly mnoho zmatku a ve výsledku uvedly zákon naopak do rozporu s evropským právem. Do § 53 odst. 1 se dostala písmena k), l) a m), která doplnila výčet kvalifikačních požadavků pro firmy, které se chtějí účastnit veřejných zakázek. Do zákona byl vtělen zákaz účasti společnosti s akciemi na majitele ve veřejných zakázkách. Vznikla tak restrikce nad rámec požadavku evropského práva a v důsledku došlo k zásadnímu omezení obchodní soutěže. Řešíme tedy nebezpečnou situaci, do které se Česká republika dostala po přijetí květnové novely a kterou po svém nástupu identifikoval ministr pro místní rozvoj. 15. září, kdy má květnová novela nabýt účinnosti, může Česká republika čelit arbitrážím ze strany poškozených firem a také sankcím ze strany Evropské unie, které mohou znamenat velké finanční ztráty.

Navrhuji zde tedy spolu s kolegyní Kristýnou Kočí vyjmout dodatečně doplněná písmena k), l) a m) z § 53 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, tak aby nedošlo ke zmíněnému problému. Vzhledem k naléhavosti nastalé situace jsme žádali o zkrácený legislativní proces. To se nám nepodařilo prosadit, již tady zaznělo, že došlo k vetu ze strany sociální demokracie.

Já jsem upřímně doufala, že náš návrh nalezne pochopení u všech odpovědných poslanců, kteří se chtějí podílet na legislativním procesu, jehož výsledkem má být pro všechny pochopitelný a transparentní zákon, a nikoliv snůška populistických opatření bez reálného pozitivního dopadu.

Děkuji vám za pozornost. (Tleskají poslanci Věci veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jaroslav Krupka.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, v podstatě jsem předpokládal, že dnešní bod bude pouze technickou novelou. Nicméně jak je vidět, skutečně dnešním dnem začíná fakticky Poslanecká sněmovna pracovat.

Původně jsem předpokládal, že by konstatovala pouze dvě úvodní věci. První, že paní předkladatelka v podstatě zdůvodnila, proč byla tato

novela předložena. A současně bych dodal k tomu, že stanovisko vlády je kladné, čili že vláda souhlasí s takto předloženou novelou zákona a že by tedy nemuselo nic bránit tomu, aby byla schválena.

Nicméně to, že padlo veto k tomuto postupu, kdy bylo původně navrženo, že to půjde ve zrychleném čtení podle § 90 odstavec 2, mě přivedlo k tomu, abych možná se v krátkosti vrátil reminiscencí do konce minulého volebního období.

Já bych chtěl upozornit na to, že před několika měsíci jsme de facto byli v permanentní volební kampani a velice často v této místnosti, v tomto sále zaznívalo slovo korupce a s ním spojená synonyma. Jeden z důvodů byl i ten, že se hledaly v rámci nově schvalovaných zákonů nebo novel nějaké atributy, které by umožnily, aby tato korupce a s ní spojené nekalé věci byly když ne úplně vymýceny, tak omezeny. Proto se i v rámci druhého čtení přišlo s tím – a jestli si vzpomenete, těch pozměňovacích návrhů byla velká spousta, dokonce se přiznám, že i já jsem přišel s jedním pozměňovacím návrhem – byl předložen návrh, aby na základě toho, že budou tady pouze společnosti, které, jak tady trošku v žargonu padlo, se trošku obnaží, byly tyto přijímány do soutěží o veřejné prostředky. Bylo to řečeno mimo jiné i právě proto, aby byl to jakýsi kompromis oproti druhému návrhu, který tady velice často zazníval, aby byly naprosto zrušeny akcie na majitele.

Důsledek byl ten, že tento návrh jako kompromisní byl přijat. Byl přijat samozřejmě určitou částí politického spektra, ale tak to bohužel v tom konci minulého volebního období bylo, že průřezově málokterá norma byla takto přijímána, a takto v této podobě zákon odešel do Senátu. V Senátu byl projednán a při projednání v Senátu došlo tam k určitým změnám. Nicméně opět drtivá většina senátorů vyslovila souhlas i s touto koncepcí a vrátila ji zpátky Poslanecké sněmovně, která v konečné fázi tuto podobu zákona odsouhlasila. A takto zákon šel k podpisu pana prezidenta, který svým podpisem potvrdil jeho platnost s účinností od 15. září.

My jsme teď v situaci, kdy – paní předřečnice to zdůvodnila – jsme se dostali do možná potenciálního problému, který ale samozřejmě může být politicky vyvažován tím, že bude řečeno, že je to odstupování od boje proti korupci. Na druhé straně je třeba si říct, že tato vláda jasně řekla, kam chce směřovat, jakými prostředky chce bojovat. A jestliže se ukáže, že tento problém by mohl být sporný ve výkladu i spolu s evropským právem, proto i ona souhlasila – mám na mysli vládu – s takto navrženou koncepcí novely zákona.

Já bych vás proto jako zpravodaj požádal, aby tento zákon, přestože v dané chvíli není možné uplatnit postup podle § 90 odst. 2, byl projednáván v co možná nejkratším časovém sledu, a proto v obecné rozpravě navrhuji, aby byly termíny zkráceny tak, aby bylo možné tuto novelu projednat na následující schůzi, to jest 21. září. Samozřejmě s plným vědomím, že pokud

některý z klubů, tak jak mu to jednací řád umožňuje, vznese veto, tak bude naprosto jasné, že tento postup nebude možný, že zůstane ten problém, který tady byl jasně řečený, viset ve vzduchu a bude jej možné řešit až někdy následně, to znamená v průběhu konce tohoto roku.

To je moje úvodní slovo a děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to bylo slovo zpravodaje. Děkuji. Teď otevírám obecnou rozpravu, do které mám písemné přihlášky. Přečtu pořadí. Je to paní poslankyně Milada Halíková, Josef Šenfeld, Jeroným Tejc, Martin Pecina. Takže v tomto pořadí prosím nejdřív paní poslankyni Halíkovou. Prosím.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo. Vážený pane předseda-jící, kolegyně a kolegové poslanci, současná vládní koalice slíbila občanům, že bude bojovat proti korupci. Bylo by jen logické, kdyby hlavní pozornost byla věnovaná legislativním zábránám proti korupci, zejména při zadávání veřejných zakázek, kde jde v součtu o stovky miliard korun. Prvním krokem vládní koalice je ale podle mého názoru pravý opak.

Na internetových stránkách Věcí veřejných si může každý z nás v programu této strany přečíst: „Prosazujeme zákaz zadávání veřejných zakázek firmám s neznámou vlastnickou strukturou a zrušení akcie na doručitele.“ Potud citát. Nevěděli tedy politici Věcí veřejných před několika týdny, kdy tento program předložili občanům, že ho nebudou anebo nebudou chtít dodržet? Návrh novely zákona o veřejných zakázkách, který máme předložen z pera poslankyně Kristýny Kočí a Karolíny Peake, totiž ruší právě ta ustanovení, kde v kvalifikačních předpokladech pro dodavatele byly stanoveny takové podmínky, které vylučují firmy s akciemi na majitele.

Chci, vážené kolegyně a kolegové, také připomenout, že o tom, jak řešit problematiku neprůhledné vlastnické struktury firem, které se ucházejí o veřejné zakázky, se velice bouřlivě diskutovalo na této půdě mimo jiné v závěru minulého funkčního období. Základní otázkou bylo, zda zákonem zrušit možnost zakládat akciové společnosti s akciemi na majitele, nebo zatím postačí doplnit do zákona o veřejných zakázkách uvedené kvalifikační předpoklady. A byl to právě tehdejší poslanec za ODS právník doktor Jiří Polanský, který nakonec i vzhledem k časovému omezení řešit tento problém prvním způsobem prosadil jako své pozměňovací návrhy ta ustanovení, která chce nyní strana Věcí veřejných zrušit.

Bývalý poslanec ODS si v rozpravě ve Sněmovně tehdy pochvaloval, že je to – a opět cituji – „jediný možný krok v tomto volebním období, jak ještě dosáhnout určitého pokroku, pokud jde alespoň o větší transparentnost výsledků výběrového řízení podle zákona o veřejných zakázkách“. A

získal tehdy pan doktor na svou stranu naprostou většinu poslanců napříč politickým spektrem.

Je pravdou, že politickou scénou v té době již několik měsíců otřásala aféra s Opcard a nejasnosti kolem majitele nebo majitelů firmy, která v Praze získala tuto stamilionovou veřejnou zakázku.

Byl tedy tento návrh ODS na jaře letošního roku jenom účelovým lákadlem pro voliče, znechucené korupcí při zadávání veřejných zakázek?

Nyní tedy vláda v čele s Petrem Nečasem vyslovila souhlas se zrušením ustanovení, která do zákona před pár měsíci sama prosadila. Zdůvodněním pro předložení novely poslankyně z Věcí veřejných jsou také obavy z reakce Evropské komise, protože by byly vyloučeny i firmy, které vznikly podle platného práva některého z členských států Evropské unie. Na toto téma tady hovořil před několika hodinami i prezident republiky.

Já se ale nemohu ztotožnit s jejich názorem, který seznamy společníků nebo členů a akcionářů podle formy právnické osoby a osob s případným střetem zájmů mezi zadavatelem a dodavatelem nemají jiný než informativní charakter bez jakýchkoliv dalších důsledků. Takže rezignujeme na zjišťování střetu zájmů mezi zadavatelem a dodavatelem, který přece může vyústit právě podle tohoto zákona ve vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení. Tento správní delikt může mít za následek i uložení pokuty ve výši až milionu korun a zákazu plnění veřejných zakázek na dobu tří let. To tedy není zanedbatelný důsledek, který by mohl výrazně napomoci v boji proti korupci.

Chci uvést, dámy a pánové, že poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy jsou připraveni se podílet na zásadním řešení problému zamezení korupce při zadávání veřejných zakázek. Vláda v této chvíli neprokázala schopnost připravit takové návrhy, které by k tomu vedly. V médiích jen slyšíme odkazy na budoucí takzvanou velkou novelu tohoto zákona. Domnívám se, že bez důkladné rozpravy to vůbec není možné. Proto vítám to, že dnes nebude projednáván tento návrh podle § 90 jednacího řádu Sněmovny, a věřím, že se k němu vrátíme při projednávání ve výboru nebo výborech, kterým bude toto projednání přikázáno, případně že tato Sněmovna počká na avizovanou velkou novelu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji paní poslankyni Halíkové. Dalším z přihlášených je pan poslanec Josef Šenfeld. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážení kolegové, v novele zákona o veřejných zakázkách se navrhuje, jak již tady bylo řečeno, změna v § 53 odst. 1, kde

se vypouštějí písmena k), l) a m). Já se chci trošičku podrobněji zabývat tímto návrhem.

Nejprve chci konstatovat, že není možné souhlasit s odůvodněním návrhu na vpuštění § 53 odst. 1 písm. k) a l), uvedeným ve třetím odstavci obecné části předložené důvodové zprávy, že – a cituji – „seznamy společníků či členů, akcionářů, osob s případným střetem zájmů mezi zadavatelem a dodavatelem nebudou naplňovat jiný účel než informativní, bez jakýchkoliv dalších důsledků. I samotné jejich předložení bude působit dodavatelům značné problémy s ohledem na výkladové nejasnosti, zejména pak u požadavku na aktuální seznam akcionářů.“ Důsledkem neuvedení osob s případným střetem zájmů mezi zadavatelem a dodavatelem v seznamech je jednak dle § 60 odst. 1 zákona vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení, např. na základě podaných námitek a dle § 120a dopuštění se správného deliktu s důsledkem uložení pokuty do 10 milionů a zákazu plnění veřejných zakázek na dobu tří let.

Informace získané ze seznamu podle § 53 odst. 1 písm. k) a l) mohou podstatně ovlivnit postup zadavatele ve výběru nejhodnější nabídky a uzavření smlouvy například při jmenování členů hodnotící komise jiných osob a přizvaných poradců k hodnocení nabídek v předcházení jejich případné podjatosti ve vztahu k veřejné zakázce a uchazečům. Zadavatel může poskytnuté informace použít v zadávacím řízení proti dodavateli a argument předkladatelů uvedený ve čtvrtém odstavci na straně 4 důvodové zprávy, že zadavatel tedy nemůže poskytnuté informace použít v zadávacím řízení proti dodavateli, neodpovídá skutečnosti.

Rovněž také argument uvedený ve třetím odstavci na straně 4 důvodové zprávy, že „ustanovení pod písm. k) /seznam společníků či členů/ a l) /seznam zaměstnanců nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele a byli v pozici rozhodovací pravomoci pro rozhodování o veřejných zakázkách/ přináší kromě uvedené nesystematičnosti i jistou nedůslednost a výkladové nejasnosti“ – to neodpovídá realitě, včetně argumentace uvedené v pátém odstavci na straně 4 důvodové zprávy, že „příkladem problému písm. k) může být nejasnost, na jaké správní subjekty, tedy na které právnické osoby, se toto ustanovení písm. k) vztahuje, jelikož existují i právnické osoby, které společníky nemají či nejsou založeny na členském principu“.

Ministerstvo pro místní rozvoj a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve svých elektronických informačních systémech zveřejnily společné stanovisko k prokazování a posuzování základní kvalifikace podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. k) a l) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách v platném znění takto:

„Způsob prokázání a posouzení základní kvalifikace podle § 53 odst. 1

písm. k): Dodavatel je v rámci prokázání základní kvalifikace podle písm. k) povinen předložit seznam společníků nebo členů, jde-li o právnickou osobu. Dodavatel musí tedy předložit seznam všech svých společníků nebo svých členů, což bude záležet na konkrétním typu právnické osoby. Tento kvalifikační předpoklad neprokazují akciové společnosti, na které se vztahuje zvláštní úprava v § 53 odst. 1 písm. m).

Zadavatel bude při posuzování zkoumat, zdali dodavatel takový seznam předložil. Není již však povinností zadavatele zkoumat pravdivost takového seznamu.

Způsob prokázání a posouzení základní kvalifikace podle § 53 odst. 1 písm. l): Dodavatel je v rámci prokázání základní kvalifikace podle písm. l) povinen předložit seznam zaměstnanců nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele a byli v pozici s rozhodovací pravomocí pro rozhodování o veřejných zakázkách. Díkce zákona se váže jednoznačně ke konkrétní veřejné zakázce. Doba tří let se vztahuje k datu vyhotovení seznamu.

Zadavatel stejně jako u ustanovení písm. k) posuzuje, zdali dodavatel takový seznam předložil, či zda prohlásil, že takový seznam není možné sestavit. Není také již však povinností zadavatele zkoumat pravdivost takového seznamu.“

Z výše uvedených důvodů nemohu doporučit předmětná ustanovení § 53 odst. 1 písm. k) a l) vypustit.

Dále bych se chtěl zabývat trochu budoucností. V budoucnosti je potřeba se zabývat mimo jiné skutečností, kdy malé nebo nově vzniklé společnosti získávají velké zakázky. Ustanovení § 51 odst. 4 ve spojitosti s § 55 odst. 1 písm. c) umožňuje komukoli, kdo prokáže splnění kvalifikačních předpokladů podle § 53 a kvalifikaci podle § 54 písm. a), tj. pakliže předloží výpis z obchodního rejstříku, pokud je v něm zapsán, či výpis z jiné obdobné evidence, pokud je v ní zapsán, a s kontakty na vlivné přátele získat veřejnou zakázku na cokoli. A to i v případě, že jeho živnost či společnost na cokoli vznikne teprve v průběhu zadávacího řízení. Takovýto dodavatel poté může i veškeré práce, služby či dodávky provádět subdodavateli a platby od zadavatele fakturovat subdodavatelům či subdodavateli. Zadávání podlimitních veřejných zakázek na služby, dodávky a stavební zakázky do 20 milionů Kč otevřeným řízením, jejich zveřejnění v informačním systému veřejných zakázek, univerzálním subsystému, lze obejít zadáním zakázek výzvou zaslanou minimálně pěti dodavatelům podle ustanovení paragrafů 25 a 38, zjednodušeným podlimitním řízením (řízením?) s dobou zveřejnění pouze 15 dní proti 22 dnů v otevřeném řízení, a i přes poslední novelizaci zákona nikoli zveřejněním v informačním systému veřejných zakázek, univerzálním subsystému shodném s otevřeným řízením, kde mohou dodavatelé vhodné zakázky rychle

vyhledávat, například pomocí kódů CPV, sídla či IČ zadavatele, doby plnění a dalších ukazatelů patrně a jednotlivě na individuálních stránkách všech zadavatelů, obdobně jako doposud.

Podle § 38 odst. 3 podrobnější podmínky týkající se způsobu oznámení o profilu zadavatele má stanovit prováděcí předpis, který se mi dosud nepodařilo vyhledat. Patnáctidenní lhůta pro zpracování nabídek ve většině případů je nedostatečná pro předem nepřipraveného zájemce. Předem dohodnutý vyzvaný dodavatel s nejhodnější nabídkou vyhodnocenou podle kritérií je mnohdy zpracovatelem i ostatních minimálně čtyř nabídek vyzvaných dodavatelů a jeho nabídková cena předem sjednaná s veřejným zadavatelem je po otevírání nabídek cenou nejnižší. Zakázky a subdodávky těchto zakázek takto získávají dodavatelé, kteří jsou zařazeni v takovémto systému zadávání veřejných zakázek. Pro případ, že podají nabídku i další zájemci, proběhne hodnocení nabídek podle více kritérií předem zveřejněných, která se dle § 71 odst. 9 uchazečům při otevírání obálek s nabídkami nesdělují.

Dále je třeba se také zabývat zákonným omezením podávání námitek, například § 110 odst. 3, a propadnutí kauce. Je proti zájmu zadavatele o získání zakázky podávat námitky proti zadávacím podmínkám před otevíráním obálek a hodnocením nabídek. Při řadě výkladových nejasností ustanovení zákona o veřejných zakázkách a nemožnosti uchazeče seznámit se s veškerou dokumentací před podáním námitek a následně návrhu na přezkoumání námitek orgánem dohledu je propadnutí kauce trestem za podání námitek.

Tolik můj příspěvek. Děkuji za pozornost. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Šenfeldovi. Slovo má pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já bych si dovolil navázat ještě na vystoupení paní poslankyně Peake, která je předkladatelkou tohoto návrhu zákona.

My bychom vám, paní poslankyně prostřednictvím paní předsedající, rádi věřili, že to myslíte dobře. Ale my máme jednu neblahou zkušenost, možná není jedna, je jich víc, z tohoto sálu, kde před vámi na stejných protestních hlasech získala důvěru Strana zelených. Ta strana sem přišla s velmi ambiciózními plány, jak změnit politickou kulturu, jak konečně zatočit s korupcí, klientelismem a jak prosadí přímou demokracii. Ten program byl velmi podobný a také stejně jako vy, strana Věci veřejné, šla do koalice jako nejslabší partner s těmi, kteří tady zkušenosti měli a kteří tady v této zemi vládli. Šla do koalice s ODS, tehdy lidovci, vy dnes s TOP 09.

Ten problém, který jsme tady slýchávali často, když jsme prosazovali

například zákon o přímé volbě prezidenta, zákon o obecném referendu, byl v tom, že tato strana říkala: My jsme pro, my s tím souhlasíme, my to máme v programu, my to chceme víc než vy, ale hlasovat pro to nebudeme, protože máme lepší, koncepčnější řešení, jenom ho teprve připravujeme. Jednou tady bude. Ale my jsme se ho doteď nedočkali, za celé čtyři roky! (Potlesk v levé části sálu.)

Já myslím, že ta výmluva se opakuje. Opakuje se a bude se opakovat ještě mnohokrát.

Vy jste byli zvoleni pod heslem Zatočíme s korupcí! Vy jste na svých webových stránkách, hovořila o tom už kolegyně v jednom z minulých příspěvků, vyvěsili a dosud tam máte, že prosadíte zákaz zadávání veřejných zakázek firmám s neznámou vlastnickou strukturou. Já myslím, že jsou možné dvě věci: buďto nebudete předkládat podobné návrhy jako dnes, anebo pro ně nebudete hlasovat, anebo je potřeba ten text na těch stránkách změnit. Protože to, co se nyní děje, není nic jiného než přesný opak vašeho programu.

Já bych pochopil, kdybyste s tím návrhem na vypuštění toho jediného, co skutečně se snažilo v zákoně o zadávání veřejných zakázek změnit to netransparentní rozhodování na transparentní, měli problém hlasovat, či nehlasovat pro návrh například ODS, který by se snažil toto vypustit. Ale musím říci, že docela nechápu a je pro mě skutečně pikantním paradoxem, že právě strana Věci veřejné tady navrhuje vypuštění takto zásadních věcí, které mají znamenat větší transparentnost. Protože o co přece tady jde? Jde tady o to, že nebude nadále, tak jak je podle platného práva dáno, povinnost předložit seznam společníků nebo členů, jde-li o právnickou osobu.

Stejně tak jsme tady před volbami poukazovali na to, že je potřeba, aby v českém právním řádu neexistovaly nadále akcie na majitele, tedy akcie, které mohou být předávány z ruky do ruky a nikdo nezná skutečného vlastníka. Tehdy – přes náš odpor – tady zvítězilo stanovisko většiny Poslanecké sněmovny, že tím lepším řešením je právě tato změna zákona o zadávání veřejných zakázek. Tehdy nevystoupil ani premiér, ani ministr pro místní rozvoj, ani oni experti z ODS tady v tomto sále a neřekli: Ne, to, co my předkládáme, to je jen podvod na voliče, to je jen něco, co má překonat to volební období, a pak to zase zrušíme.

Ted' nám říkáte, že to je proti evropské legislativě. Ted' nám říkáte, že to je špatně. Dobrá, jestli je to špatně, tak já očekávám, že tady budeme mít právní analýzy. Vláda má k tomu dostatek erudovaných odborníků, aby je tady dala na stůl, ty analýzy byly projednány vládou, byly podepsány a ti lidé, kteří budou tvrdit, že to je proti evropské legislativě, že nám hrozí arbitráže, za to ponese odpovědnost a bude jasné, že ten názor je opřen o skutečné právní posouzení.

Stejně tak vláda má dostatek odborníků na to, aby připravila jiné řešení. Měli jste dva měsíce prázdnin. Proč jste nepracovali a nepředložili místo obvyčejného zrušení a vypuštění tří bodů návrh, který by řešil tu věc komplexně? Já myslím, že není potřeba na přípravu zákona několika let. Protože ty návrhy a ta řešení, které vy říkáte, že předložíte jako vláda zákon o loteriích v roce 2013, znamenají jediné: žádný zákon o loteriích, pokud bychom měli čekat na vládu, světlo světa nespátí. A myslím, že tohle je podobné. (Potlesk v levé části sálu.)

Prostě, pojďme se dohodnout. My nemáme problém jako sociální demokracie hlasovat pro změnu, pokud ten cíl bude splněn. Pokud bude splněno to, že zakázky budou transparentnější, a hledíme jiné cesty, pokud tato je právně podle vás špatná. Ale jsme přesvědčeni, že k tomu není možné pouze vypustit ono ustanovení a není možné to projednat podle § 90 bez jednání ve výborech. Proto jsme vetovali tento návrh zákona podle § 90 a jsme připraveni jednat na půdě výboru o jeho změnách. Já bych chtěl toto jednání nabídnout a myslím, že kdyby vláda přistoupila k tomuto návrhu odpovědně, začala jednat s poslaneckými kluby, přizvala experty ze všech stran, z Úřadu pro hospodářskou soutěž, tak jsme možná dnes mohli být dál, než jsme, a mohli jsme si odpustit všechny problémy, které tady teď musíme řešit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části jednacího sálu)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Slovo má pan poslanec Pecina, prosím.

Poslanec Martin Pecina: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já jsem si poslechl pana zpravodaje Krupku, jak hovořil o tom, v jak hektické atmosféře byly přijímány ty zákony na konci minulého volebního období. Já jsem byl při tom, byť jsem tenkrát ještě nehlasoval. Dovolil bych si připomenout, jak to bylo, velmi krátce.

Situace prostě byla taková, že sociální demokracie tenkrát navrhla, aby byla zrušena forma vlastnictví akcií na doručitele, protože je to jediný způsob, jakým způsobem zabránit společnostem, které mají netransparentní vlastnictví, tak jak o tom hovořila paní poslankyně Peake, které mají netransparentní vlastnictví, aby se účastnily veřejných zakázek. Prostě tenkrát jsme říkali, že jiná cesta není, a já jsem to mockrát říkal veřejně mediálně a říkal jsem, že to šidítka, které bylo před volbami vymyšleno, a bylo řečeno, že netransparentní firmy se nemůžou pustit do výběrového řízení, že se nepustí nějakou novelou zákona, která nakonec byla tady poslancem ODS předložena, pozměňovací návrh byl předložen, takže to je prostě šidítka, které fungovat nebude.

Výsledek byl takový, že takováto novela byla schválena, teď se má

zrušit. Já k tomu zrušení bych měl i pochopení, ale já nevidím to B. Prostě řekli jsme, že ty společnosti do těch soutěží pouštět nechceme, byl tady nějaký pokus. Když jsme říkali, že je špatný, tak jsme byli odkázáni na to, že to je jediný způsob. Dneska ho rušíme, protože už vlastně ti, kteří ho předložili, říkají, že byl špatný. A neříkáme to B – jak to tedy uděláme, aby ty netransparentní společnosti nebyly vpuštěny. Já bych byl taky pro hlasovat pro podobnou novelu. Já bych byl taky pro nevetovat ten zákon. Ale přijďte s tím, ať se skutečně zruší netransparentní vlastnictví akcií, a potom si myslím, že je o čem jednat.

Čili ta geneze byla poněkud jiná. Paní poslankyně Peake to nevyčítám, ta u toho nebyla. Pan poslanec Krupka si to možná nepamatuje, ale geneze byla taková, že bylo odvrženo to, co jsme navrhovali, předložen vlastní návrh, ten má být dnes zrušen a máme se vrátit do té situace, která byla před jeho přijetím. A s tím – nezlobte se na mě – skutečně nemohu souhlasit. Děkuji. (Potlesk z levé strany jednacího sálu)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Teď zde mám dvě přihlášky, které jsou přednostní, a to předseda poslaneckého klubu ČSSD pan Sobotka a pan ministr Jankovský. První, kdo se přihlásil s přednostním právem, byl pan předseda poslaneckého klubu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se k tomu tématu také vyjádřil nejen jako předseda poslaneckého klubu sociální demokracie, ale také jako Bohuslav Sobotka, který jsem v minulém volebním období předložil návrh zákona na zrušení listinných anonymních akcií. Bohužel náš návrh nebyl během minulého volebního období doprojednan, ale k tomu se ještě určitě dostanu.

Já bych se rád zastavil nejprve u způsobu, jakým byla tato novela do Poslanecké sněmovny předložena. Nepochybně platí jednací řád Poslanecké sněmovny, předkladatelé vědí, že je možné vetovat zrychlené projednání takového návrhu zákona, a nepochybně předkladatelé také vědí, že je možné blokovat přílišné zkracování lhůt při projednávání jednotlivých norem. Já si myslím, že to není vůbec špatně, že takovéto ustanovení je v rámci jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Ono je tam prostě proto, aby se legislativa neprojednávala zbytečně rychle. A myslím si, že i plán, který v tuto chvíli máme, a myslím si, že napříč politickým spektrem, abychom prodloužili období, kdy se projednávají jednotlivé návrhy zákonů, zejména tím, že prodloužíme období mezi druhým a třetím čtením, že to je ve prospěch kvality legislativního procesu. Není tedy nic špatného, jestliže opozice, kterou je sociální demokracie, využije svého le-

gitimního práva na základě jednacího řádu Poslanecké sněmovny a rozhodne se vetovat snahu o urychlené projednání tohoto návrhu.

Jestliže zde existují vážné důvody pro zrychlené projednání, pak má nepochybně vláda možnost využít ustanovení, které hovoří o tom, že je možné vyhlásit stav legislativní nouze. A pokud by skutečně hrozily vážné škody, jak se zde objevilo již v některých argumentech, vláda může postupovat takovýmto způsobem. Pokud si to dostatečně zdůvodní a nalezne pro to skutečně vážné argumenty.

V tuto chvíli vládní koalice zvolila nestandardní postup. Je to poslanecký návrh, který byl předložen do Poslanecké sněmovny. Je to vlastně jeden z prvních návrhů, který tady meritorně v tomto volebním období projednáváme, a hned je navrženo, abychom vlastně o něm nediskutovali a schválili rovnou tak, jak byl předložen.

Myslím si, že způsob, který zvolili předkladatelé, je chybný. Zejména proto, že s poslaneckým klubem sociální demokracie o té věci nejednali. Já myslím, že kdyby se v Poslanecké sněmovně konečně začalo diskutovat, kdybychom se nestavěli vzájemně před hotovou věc, tak by nám to možná řadu nedorozumění ušetřilo. Mě mrzí, že předkladatelé tohoto návrhu zákona, respektive jeho předkladatelky si nenašly čas na to, aby jednaly s ostatními poslaneckými kluby včetně těch opozičních a pokusily se argumenty přesvědčit i opoziční poslance, aby řekněme nevyužili možnosti projednávání tohoto návrhu zákona vetovat. Je to promarněná příležitost, ale já myslím, že před námi budou další, které už takovýmto způsobem dopadnout nemusí.

Když se podívám na to, co věcně návrh zákona říká, tak musím říci, že je to velmi smutné čtení. Nám se tady před volbami podařilo zpřísnit zákon o zadávání veřejných zakázek. My jsme se dostali k určitému legislativnímu pokroku, to znamená prosadili jsme do zákona s plným vědomím toho, co činíme, ustanovení, která zpřísnují možnosti, aby se anonymní firmy dostaly k veřejným zakázkám. To, co je zde navrženo, je ústup zpátky. Je to ústup zpátky k horšímu legislativnímu stavu. Je to ústup ke korupčnějšímu prostředí.

Já nechápu, proč zrovna takovýto návrh zákona si vláda vybrala jako jeden z prvních, který se snaží tady v Poslanecké sněmovně předložit. Nechci spekulovat. Nemyslím si, že to je symbol toho, co se bude odehrávat v tomto volebním období. Pouze konstatuji fakta.

My jsme tady v minulém volebním období vybojovali zpřísnění zákona o zadávání veřejných zakázek, pokusili jsme se do něj prosadit, a povedlo se to, ustanovení, která omezují možnosti, aby podivné anonymní společnosti, u kterých nikdo neví, komu patří, se dostávaly jako na běžícím pásu k veřejným zakázkám – a jeden z prvních návrhů zákonů, který nám tato vládní koalice předloží, tato ustanovení ruší. A vypouští je bez náhrady. To

je myslím druhá vážná výhrada, kterou k podstatě tohoto návrhu sociální demokraté mají.

Proč jste nenašli alternativní řešení? Proč vládní strany, které mají k dispozici ministerstva, které mají k dispozici stovky úředníků, desítky kvalitních legislativců, nepředložily takovou změnu zákona, která by zajišťovala totéž jinými slovy? To znamená najít lepší legislativní formulace, které by nám umožnily ten návrh schválit. S takovýmto zněním novely by žádný slušný poslanec podle mého názoru neměl problém. To znamená zachovat ona zpřísnění, která se týkají anonymních firem, ale současně je legislativně formulovat tak, aby tady žádný problém nebyl. To ale předkladatelé neudělali. Já se ptám proč. Proč nevyužili této příležitosti, kdy tady existuje vláda, která má dostatečné zázemí, aby takovéto věci během možná několika dnů byla schopna velmi slušně a velmi rychle zpracovat.

Já bych se velmi rád v této souvislosti také zeptal, a možná pana premiéra, který je také mezi námi, kdy už vypukne onen slibovaný boj s korupcí. Tato vláda o sobě tvrdí, že je vládou boje s korupcí. My čekáme, kdy se něco stane, kdy tato vláda skutečně začne s korupcí bojovat, kdy začne předkládat návrhy zákonů, které by korupci omezily, kdy se také začne takovýmto způsobem chovat v personální politice. Já bych byl velmi rád, kdyby nám pan premiér řekl v rámci diskuse, kdy to bude. Jestli to bude za měsíc, od Nového roku, za rok, za dva, jestli se toho vůbec dočkáme do konce tohoto volebního období.

Já se ptám také proto, že vláda nyní absolvuje poměrně významný skandál, který se týká činnosti Ministerstva obrany v uplynulých letech. My si každý den můžeme přečíst v novinách vzájemné přestřelky jednotlivých členů vlády, kteří o sobě vyprávějí historky o tom, jak ten či onen člen vlády v minulosti ovlivňoval to či ono výběrové řízení na Ministerstvu obrany. Myslím, že je to ostuda. Je to ostuda nejenom pro tyto členy vlády, ale je to ostuda pro vládu Petra Nečase jako celek. Nesvědčí to o tom, že by se vláda chystala s korupčními praktikami zatočit.

Proč je náměstkem ministra financí pan Barták, který byl v uplynulém roce ministrem obrany a za jehož působení na Ministerstvu obrany byla masově zadávána výběrová řízení, respektive veřejné zakázky, bez jakékoliv soutěže či standardních výběrových řízení? Jak je možné, že pan Barták s takovouto minulostí – koneckonců pan Barták je také velmi často citován v tisku v souvislosti s tím aktuálním skandálem na Ministerstvu obrany – jak to, že pan Barták má na Ministerstvu financí na starosti finanční analytický útvar, který se zabývá bojem proti praní špinavých peněz? (Potlesk z řad poslanců ČSSD.) A nedosti tomu, pan Barták má na Ministerstvu financí na starosti útvar, který se zabývá systémem kontroly ve státní správě, to jest formuluje metodiku pro kontrolu nakládání s veřejnými prostředky. Čili pan Barták poté, kdy úspěšně působil na

Ministerstvu obrany, má nyní na starosti metodiku kontroly všech interních auditů v České republice. A nedosti tomu, tentýž pan Barták, který působil na Ministerstvu obrany takto úspěšně, že se o tom nyní dočítáme téměř každý den v novinách, tak tento pan Barták má na starosti také metodiku kontroly použití evropských peněz, to znamená těch peněz, které Česká republika získává z evropských dotací.

Nedivte se, pane premiére, že se ptám, kdy už začne ten boj proti korupci, protože vy jste teď předložili návrh zákona, který je prokorupční. Jednoznačně prokorupční, protože vy posilujete prokorupční prvky v zákoně o zadávání veřejných zakázek tím, že vypouštíte pojistky, které jsme tam před volbami prosadili, a vaše personální politika je velmi zvláštní a dala by se označit také jako prokorupční. Jestliže bývalý ministr, který měl problém na Ministerstvu obrany, je přesunut na jinou pozici ve státní správě, kde by měl bojovat proti praní špinavých peněz, tak je to podle mého názoru všechno jiné než odhodlání bojovat skutečně s korupcí ve státní správě a ve veřejném sektoru.

Já myslím, že novela tak, jak byla předložena, je odbytá. Formulace měly být nahrazeny, neměly být vypuštěny. Nestáli bychom před tímto problémem a mohli bychom ji projednat mnohem rychleji. Jsem přesvědčen o tom, že bychom měli tento návrh zákona projednat ve výborech a měli bychom hledat takové formulace, které by udržely tu míru protikorupčních opatření, kterou jsme do příslušného zákona dokázali v minulých letech prosadit.

A ještě jedna poznámka k anonymním akcím. Já jsem velmi rád, že se nám podařilo jako klubu české sociální demokracie předložit znovu v tomto volebním období do Poslanecké sněmovny návrh na zrušení listinných anonymních akcí. Myslím si, že to je systémové opatření, které by veřejný prostor i prostor podnikatelský v České republice výrazným způsobem ozdravilo. A uvidíme podle hlasování jednotlivých členů této Poslanecké sněmovny, kdo to skutečně s bojem proti korupci myslí vážně. Chtěl bych vás ujistit, že poslanci sociální demokracie, až ten zákon přijde na řadu, budou hlasovat v souladu se svým svědomím a v souladu se svým volebním programem pro zrušení listinných anonymních akcí, budeme hlasovat proti korupci.

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dřív než dostane slovo pan ministr Jankovský, jsou tady dvě faktické poznámky, a to pan poslanec Viktor Paggio a pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče Paggio, máte slovo k faktické.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně,

vážení kolegové, já bych jenom reagoval tady na výpady ohledně novely. My předkládáme průhledný zákon, který zabrání sankcím ze strany Evropské unie a napravuje legislativní zmetek, které schválila minulá Sněmovna. Připravujeme zároveň, jak už bylo řečeno, novelu zákona o veřejných zakázkách. Spolupracuje na ní Ministerstvo pro místní rozvoj a platforma pro transparentní veřejné zakázky. Tato novela zprůhlední veřejné zakázky a zajistí, aby firmy účastníci se veřejných tendrů rozkryly svou vlastnickou strukturu tak, jak to máme v programu. Učiníme to však způsobem, a to je velmi důležité zavnímat, učiníme to však způsobem, který nám nepřinese pokutu a sankci ze strany EU.

Boj s korupcí nestojí na této novele. Já proto prosím opoziční poslance, aby opustili tento poněkud zástupný symbol a aby se s námi spojili a skutečně bojovali proti korupci. Mohou to udělat mnoha způsoby, třeba tím, že podpoří snahu Věcí veřejných o personální změny, například na postu nejvyšší státní zástupkyně, a dalšími kroky, které připravujeme.

Takže vám děkuji a na shledanou. (Veselost v řadách poslanců ČSSD. Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Pan poslanec Jiří Štětina a jeho dvě minuty k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, vážené poslankyně, vážení poslanci, dobrý den, vážená paní místopředsedkyně. Když jsem byl zvolen do Poslanecké sněmovny, netušil jsem, že budu tak brzy jako nováček hovořit k věci, ve které nejsem tolik kovaný jako ve svém oboru. Vedly mě k tomu v podstatě dvě věci. Za prvé jsem si s velikou pozorností vyslechl debatu v neděli mezi panem ministrem a panem bývalým ministrem vnitra. Za druhé jsem si přečetl rozhovor v novinách, které uvedly rozhovor s panem expremiérem, který nazval za příčinu korupce v této zemi tři ženy. Já myslím, které to jsou, asi všichni víme, já je tady můžu zopakovat: paní Benešovou, paní Brožovou a paní Wagnerovou. S tím já nemůžu absolutně souhlasit.

Já jako člen výboru pro obranu a bezpečnosti jsem se v posledním měsíci zabýval návštěvou útvaru Policie České republiky. Hovořil jsem s lidmi, kterým není lhostejná korupce, a dověděl jsem se jednu zásadní a bohužel smutnou věc, kterou náš pan ministr vnitra řekl jednoznačně. Pokud nebude udělána organizační změna na nejvyšším státním zastupitelství a samozřejmě sestupně jaksí dolů, nemohou zodpovědní policisté konat tak, jak by mohli, protože mnoho jejich vyšetřených a již obviněných případů je buď odloženo, nebo je zastaveno, nebo jsou tam různé formální nedostatky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Omlouvám se, pane poslanče, váš čas. Prosím, dokončete větu.

Poslanec Jiří Štětina: Dobře. Já bych si jenom na závěr dovolil přečíst usnesení poslaneckého klubu strany Věcí veřejných, které za první –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, prosím, nemůžete už dále pokračovat. Ten časový limit je poměrně striktní. Přihlaste se prosím znovu do rozpravy, pokud se chcete vyjádřit. Děkuji pěkně za pochopení. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Mám zde další tři faktické poznámky, a to v pořadí pánové poslanci Tejc, Filip a Klučka. Prosím pana poslance Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Myslím, že se dostáváme k jádru věci. Pan poslanec Paggio to před chvílí řekl. Je to průhledné, protože ta logika tady nesouhlasí. Pan poslanec Paggio říkal, že chtějí bojovat s korupcí, a proto předkládají návrh zákona, který to, co je protikorupční, vypouští. To je opravdu skvělá logika patřící na půdu Poslanecké sněmovny!

Já myslím, že by bylo dobré to vyjasnit. My podporujeme to ustanovení, které říká, že firmy, které se o veřejné zakázky ucházejí, mají mít známého vlastníka. A říkáme, že – pokud tato úprava je nevhodná, pokud tvrdíte, že je nesprávná, že je potřeba ji legislativně změnit – jsme ochotni jednat o změně. Vy říkáte, že se vám tato úprava nelíbí. A protože chcete, aby ten zákon byl více protikorupční, tak to jediné, co s korupcí bojuje, vypouštíte. Takže si myslím, že si každý může udělat názor.

My jsme připraveni jednat, ale rozhodně nebudeme podporovat něco, co má zhoršit prostředí v České republice a má s korupcí ne zatočit, ale jí pomoci. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická poznámka – pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, já jen velmi krátce. Ale my jsme, prostřednictvím paní předsedající panu kolegovi Paggio, nezačali s ideologickou rozpravou. Tu začala předkladatelka zákona. Myslím si, že to bylo více než trapné. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A v tuto chvíli poslední faktická – pan poslanec Václav Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, musím říci po pravdě, že můj názor je velmi jednoduchý. Já jsem v minulém volebním období porozuměl novele, která tady byla prohlasována v zájmu protikorupčního jednání. Já jsem hlasoval pro to ustanovení tak, jak dneska v zákoně je. Přes to všechno, že jsme k tomu měli oponenturu, že jsme vyjadřovali určitou nespokojenost s tou vlastní verzí, hlasovali jsme pro to. Teď mě nutíte, abych toto hlasování znovu změnil a hlasoval pro něco, co bylo v původním zákonu. Toť jedna věc.

A druhá věc. Prosím pěkně, vynechme paní Veseckou v této rozpravě. Proč to používáte? Proč používáte tento argument jejího odvolání v situaci, kdy mluvíme o zákonu týkajícím se korupce ve veřejných zakázkách? Já tomu prostě nerozumím, resp. mohl bych tomu rozumět, že je to mince, kterou v daném okamžiku hrajete v rámci koalice k tomu, aby Vesecká byla odvolána, do komunálních voleb.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji pěkně. Nyní vystoupí pan ministr Jankovský. Dále se hlásí pan ministr Radek John.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já se pokusím mluvit o tom, co se tady dnes projednává, bez emocí a bez politického podtextu, který tady zaznívá.

My jsme se v rámci Ministerstva pro místní rozvoj snažili pouze napravit to, co se skutečně v tom květnu nepovedlo – to, že jsme dostávali na Ministerstvo pro místní rozvoj dopisy od zaměstnavatelských svazů, které poukazovaly na to, že pakliže tato novela 15. září vstoupí v platnost, že bude něco v nepořádku, protože zahraniční subjekty, které v místě své domoviny mohou podnikat a jsou z Evropské unie, logicky mohou podnikat na území celé Evropské unie a my jim to touto novelou znemožňujeme.

Tady zaznělo, že není v souladu to, co jsme říkali před volbami, a to je nejasná vlastnická struktura. Nejasnou vlastnickou strukturu nevyřeším tím, že dám do zákona o veřejných zakázkách zákaz účasti firem s akciemi na majitele. Já to mohu učinit naprosto jiným způsobem, kdy řeknu, jakým způsobem má ta vlastnická struktura být prokázána – ale ne zakázat účast.

Současně tady zaznělo několik poznámek na téma, jak je ten zákon o veřejných zakázkách obcházen. Ano, to je pravda. Zákon o veřejných zakázkách je obcházen a je špatný. Ale z toho vyplývá, že není možné udělat velkou novelu o veřejných zakázkách během dvou týdnů, jak jsme tady dnes slyšeli.

My jsme jednali s Platformou pro transparentní veřejné zakázky, kter-

ou iniciovala Americká obchodní komora. Připojila se k ní většina parlamentních stran. Platforma pro veřejné zakázky se sešla minulý týden a dohodli jsme se na společném postupu, kdy velká novela zákona o veřejných zakázkách by měla všechny ty neduhy, kterými současná právní úprava trpí, společně vyřešit. Společně řešení si představujeme tak, že u nás na Ministerstvu pro místní rozvoj bychom velice rádi spolupracovali s expertní skupinou z platformy pro veřejné zakázky, kterou doplní zástupci politických stran. A já opakuji: všech politických stran. Budeme velice rádi se všemi diskutovat. Chtěli bychom, abychom tu novelu o veřejných zakázkách připravili tak, aby potom neprobíhala diskuse o této nové novele jenom v politickém tónu.

Novela zákona o veřejných zakázkách samozřejmě není vůbec jednoduchá, a proto jsme se domlouvali na tom, že na začátku října si řekneme rozsah – kam až, jak daleko půjdeme. Já budu velice rád, když zástupci opozice vyšlou do této skupiny svoje experty, abychom se mohli dohodnout na záměru, jakým způsobem novelu upravit.

V tuto chvíli se dostáváme do pozice, kdy od 15. září t. r. se zahraniční subjekty s vlastnickou strukturou, tzn. akcií na majitele, podle této platné úpravy z 18. května nemohou těchto veřejných soutěží zúčastnit. Mezi těmito subjekty jsou samozřejmě banky, velké IT společnosti, velké stavební firmy. Já si myslím, že v době, kdy všichni voláme, že je potřeba, aby byly zakázky, aby byla práce pro naše podniky, to není úplně šťastná varianta. Ale jsem připraven v rámci toho, abychom hledali to nejvhodnější řešení, se sejít, abychom společně nějakou cestu našli.

Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Před panem ministrem Johnem vystoupí s faktickou poznámkou přihlášený pan poslanec Pavel Hojda. Pane ministře, posečkejte, prosím. Dvouminutová faktická má přednost před regulérním vystoupením. Děkuji.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. Paní předsedající, dámy a pánové, já jsem se přihlásil hned na začátku projevu pana ministra, protože on tady řekl – což potom upřesnil ve svém projevu ve druhé části – že zahraniční firmy, které mají spolumajitele, na dodávatele, že nebudou moci u nás podnikat. A on potom upřesnil, že to je ve státních zakázkách. Samozřejmě, ve veřejných.

Já bych jenom chtěl říci, proč – pokud je tedy vůle upravit tento zákon o veřejných zakázkách, a zatím nikdo mě nepřesvědčil o tom, že Česká republika určitě bude pokutována – proč se nesnažit co nejrychleji udělat novelu a toto ponechat v tom stavu, v jakém to bylo odsouhlaseno minulou Poslaneckou sněmovnou. Myslím si, že by to nutilo všechny, aby

doopravdy nová novela byla předložena co nejrychleji a ne třeba zase až na konci tohoto volebního období. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A nyní prosím pana ministra Johna, který je řádně přihlášen do rozpravy.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já se tady cítím nepřímo vyzván, protože legislativu v boji proti korupci bude dělat Ministerstvo spravedlnosti i Ministerstvo vnitra, tak na otázku, kdy to bude, zvu vás na tiskovou konferenci čtrnáctého, to je za pár dní, kde bude představena celá struktura legislativy boje proti korupci v horizontu měsíců, v horizontu tří měsíců, šesti měsíců, v horizontu roku. Budete tam mít přesný jízdní řád. To za prvé.

Za druhé. Já velmi žasnu, jak zvláštní živočišný druh je poslanec Parlamentu České republiky. Já ve svém životě, když jsem udělal nějakou chybu, nějaký zmetek, nějaký kočkopes, snažil jsem se to velmi rychle napravit. Vy jste tady v minulém období udělali zmetek, jehož výsledkem bude, že budeme dostávat sankce Evropské unie, že přijdou žaloby a že přijdou arbitráže. Tím, že se snažíte dále rozmazávat to svoje výsledné legislativní zmetkovno, tím, že se to snažíte dále rozmazávat, budou ty škody naskakovat. My je budeme počítat. Všechny sankce, všechny žaloby, všechny škody v České republice jdou na vrub opozice, která tento zmetek neshodila ze stolu a prostě neumožnila, aby sankce nebyly.

Jinak samozřejmě vítám to, že říkáte: jsme pro to, společně se domluvit na tom, jak to udělat legislativně správně, aby to nestálo žádné peníze. Všechny peníze vám budou napočítány. Děkuji. (Potlesk v lavicích VV.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S přednostním právem vystoupí předseda poslaneckého klubu ČSSD. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, pozorně jsem poslouchal vystoupení pana ministra pro místní rozvoj a musím říci, že pro mě bylo velkým zklamáním. Já jsem očekával, že nám představí jasný jízdní řád, podle kterého bude ministerstvo postupovat tak, abychom tady měli co nejdříve nový, kvalitní zákon o zadávání veřejných zakázek a nemuseli jsme ten problém řešit dílčími novelami. Já jsem v jeho vystoupení neslyšel jediný termín, jediný datum, jediný závazek. Slyšel jsem, že v říjnu bude nějaká schůzka, kde se bude debatovat o rozsahu všech potřebných legislativních změn. Já myslím, že bychom si zasloužili jako Poslanecká sněmovna, aby zde vystoupení ministrů byla přesná, abychom se z nich něco dozvěděli a zejména aby byla k věci.

Rád bych se obrátil na pana ministra pro místní rozvoj, zda by nás skutečně mohl informovat o tom, kdy vláda předloží do Poslanecké sněmovny nový zákon o zadávání veřejných zakázek. Je to pro nás velmi důležitá informace.

Druhá žádost na pana ministra pro místní rozvoj, a o tom vůbec nehovořil. Já bych ho rád požádal, pokud má Ministerstvo pro místní rozvoj k dispozici jakékoli právní analýzy, jakékoli expertní posudky, které hodnotí možná rizika spojená s touto stávající, platnou právní normou, aby je předal do příslušného výboru nebo příslušných výborů Poslanecké sněmovny, které budou tuto věc projednávat. My jsme se o ničem takovém zatím nedozvěděli, my jsme nedostali nic takového k dispozici. Možná bychom si to zasloužili kromě té stručné důvodové zprávy, která byla k příslušné novele připojena.

Abych to tedy shrnul směrem k panu ministru pro místní rozvoj: Prosím, pane ministře, kdy předložíte nový zákon o zadávání veřejných zakázek? A za druhé, kdy a v jakém rozsahu předložíte příslušné právní analýzy, které by dokládaly rizika, o kterých jste zde Poslaneckou sněmovnu ve svém vystoupení informoval? Myslím, že to jsou důležité věci, na které členové Poslanecké sněmovny mají právo.

Pokud jde o hodnocení legislativních zmetků z minulého volebního období, doporučil bych panu ministrovi vnitra, aby lépe poslouchal. Bylo zde vystoupení zpravodaje při projednávání tohoto návrhu zákona, které myslím podrobně popsalo, jak vypadal legislativní proces na konci minulého období. Ten pozměňující návrh podal poslanec ODS, tedy koaličního partnera pana ministra, a ty další návrhy podal poslanec Strany zelených, která byla součástí minulých pravicových vládních koalic. Ani jeden z těch návrhů nepředložil zástupce současné opozice. My jsme pro ten návrh hlasovali, protože pro něj hlasovali všichni ostatní poslanci v této Sněmovně a pokládali jsme ho za výrazné vylepšení stávajícího legislativního stavu. A jestliže vláda má skutečně pocit, že je zde problém, má celou řadu nástrojů, jakými může tuto situaci řešit, včetně toho, co jsem zde již uvedl – stavu legislativní nouze a zrychleného projednávání v příslušném režimu. Já myslím, že by bylo dobře, kdybychom zde jednali kvalitně, ale jestliže se bude projednávat návrh v devadesátce, budou zde předkládány takovéto nekvalitní novely, tak určitě kvalitě legislativního procesu a těch návrhů zákonů, které opouštějí Poslaneckou sněmovnu, rozhodně neprospějeme.

Chtěl bych také upozornit na to, že v této Poslanecké sněmovně již leží několik návrhů zákonů, které směřují k omezení korupce, a nemusíme v tuto chvíli čekat pouze na to, co předloží vláda. Já se velmi těším na projednávání návrhu zákona, který ruší anonymní akcie.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. A je zde další řada

faktických poznámek, a to v pořadí Polčák, Filip, Klučka, Kováčik. Omlouvám se, že neříkám tituly. (Námítka ze sálu.) Prosím? Jste přihlášen, pane poslanče, ve faktických, takže v tom případě prosím, abyste podával přihlášky jinou formou, aby to bylo srozumitelné. A ještě je tady pan ministr Bárta, u kterého také nevím, zda jeho přihláška má mít charakter faktické poznámky anebo řádné přihlášky. Řádné přihlášky, dobře. V tom případě jsou tady tři faktické, pánové Polčák, Filip, Klučka. Prosím pana poslance Polčáka jako prvního.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych se s dovolením asi trochu zastal kolegyně z Věcí veřejných a pana ministra pro místní rozvoj. Já nevím, jestli ten zákon, který byl přijat v tom minulém volebním období, byl zmetek, leč nyní se ukazuje, že je špatný, že prostě na realitu současné situace, která vypukne 15. září, prostě není vhodný. Kolegyně z Věcí veřejných se prostě snažily tu situaci napravit, vy jste legitimně zvolili řešení jiné, zavetovali jste tuto možnost nápravy. My ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj tento návrh zákona standardně projednáme, vy tam máte své velmi zdatné zástupce. Pan ministr pro místní rozvoj bezesporu všechny právní analýzy pro toto projednání v našem výboru předloží. Takže nic nestandardního se prostě neděje, pojedeme bezesporu standardním postupem, díky té blokaci, která vzešla z řad vašich.

A v neposlední řadě musím zmínit – ano, je to návrh, který by měl být projednáván v prvním čtení, to se nestane. My jsme zahlceni i vašimi návrhy. Já jsem si všiml, že z řad ČSSD přišel také návrh na to, aby byl schválen návrh v prvním čtení. S námi o tomto vašem návrhu, který má být schválen v prvním čtení, taky nikdo za ty dva měsíce nejednal. Takže ten tok nemůže být jednosměrný, ale obousměrný. Díky moc.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Vojtěch Filip a další faktická poznámka.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Nerad vystupuji tak často, ale musím.

Za prvé pro pana místopředsedu vlády Johna bych chtěl sdělit, že není novinářem, ale ústavním činitelem ve vysoké funkci a že se poslanci nedozvídají prostřednictvím tiskových konferencí – my fakt nejsme novináři – o tom, co bude dělat. Jestli chce něco předložit, ať to pan místopředseda vlády předloží Poslanecké sněmovně. Já na žádnou tiskovou konferenci ministra vnitra chodit nebudu. (Potlesk.)

Za druhé, pane místopředsedo vlády, k tomu, aby někdo posuzoval, co je zmetek a co není zmetek, tady je Ústavní soud. Mohu mít k němu tisíc výhrad, ale přesto musím respektovat jeho rozhodnutí. Takže jestli vy říkáte,

že to je zmetek – možná, že podle těch, kteří vám radili, aby se rychleji dostali k veřejným zakázkám, je to zmetek. Je to platný zákon České republiky, a jestli proti němu něco máte, tak prostřednictvím vlády, jíž jste členem, podejte ústavní stížnost nebo o to požádejte 41 poslanců, případně 17 senátorů.

A za třetí: Pokud nás chcete poučovat, tak bych prosil ten tón změnit o pravdu, ale brzy! (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická pan poslanec Václav Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Paní předsedající, kolegyně a kolegové, i mé vystoupení bude směřovat na místopředsedu vlády, ministra vnitra. Chci říct, pane ministře: Vydržte! Vydržte, neboť i vy máte v této Sněmovně předložen zákon, tisk 65, týkající se krizového plánování, krizového plánu, krizového řízení – evropská směrnice. Pokud tento zákon nebude platit v lednu letošního roku, kdy je termín Evropské komise k tomu, abychom už sdělovali, jak podle toho zákona plníme určitá opatření, pak budou škody a pak budou náhrady! Komu je připočtete? ***

(17.00 hodin)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: A nyní dvě řádné přihlášky, a to v pořadí pan ministr Bárta, který byl jako první přihlášený v tomto bloku, a poté pan poslanec Kováčik.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, je mi velkou ctí, že mohu vystoupit na tomto fóru v den, kdy zde po sedmi letech vystoupil pan prezident.

Bez ohledu na to, co tady zaznělo, tak mám potřebu vám říct, že já stále nelituju toho, že jsem se stal politikem. Nelituju toho, že jsem poslancem. A pevně doufám, že tak, jak tady pan prezident říkal, že sto osmnáctka je nadějí po slušnější a lepší Sněmovně, tak že to dokážeme. Já musím říct, že humor a vtip, který tady zazníval z řad komunistické strany, je pro mě tou nadějí na to, že to bude veselé, vtipné a zároveň slušné.

Co se týče toho, co tady zaznělo, já se jinak pokusím proti svým zvyklostem zde ve Sněmovně tedy o méně emocionálně nabitě, ale o to faktičtější vyjádření. My jsme jako vláda – a teďka já řeknu za Kamila Jankovského, za Pepu Dobeše i za Radka Johna – neměli žádných deset, žádných sto dnů hájení. Ale od první chvíle, co jsme ve svém úřadu, tak musíme napravovat řadu chyb předchozích vlád, vyrovnávat se se zadlužením státu, které způsobili i ti, kteří tady hovořili, kupříkladu v pozici min-

istra financí. A to, že musíme činit kroky velmi improvizovaně a velmi rychle, to je právě proto, abychom o to více ani my nezadlužovali naše děti, a to je o to více, že nemáme žádných sto dnů hájení na to, abychom řekli, jak to uděláme, ale od první chvíle musíme šetřit proti předchozím rozmařilým vládám, a nebojím se říci, rozmařilému ministrovi financí. (Zleva: Kalouskovi – a smích.)

Co se týče jízdního řádu pro boj, pro zákon o veřejných zakázkách, je těžko si představitelné, jestliže už dnes víme, jakým způsobem se zde vede tahle diskuse, že bychom nepředkládali dokumenty, které si dokonale připravíme. A já si myslím, že máme jenom dvě cesty. Buďto ty dokumenty připravovat společně, tak jak se nám to daří kupříkladu v oblasti dopravy. A já pevně doufám, že v oblasti dopravy, když jednáme s Asociací krajů, tak že ta jednání, která vedeme, budou potom důsledně dodržena i na půdě Poslanecké sněmovny. Anebo je od první chvíle budeme politizovat, tak jak to činíme nyní, a potom musíme počítat s tím, že ty průtahy nejsou jenom na strany vlády, ale i v rámci jednání ve Sněmovně.

Já, prosím, chci připomenou slova pana prezidenta o tom, že máme možnost udělat Sněmovnu lepší, že máme možnost udělat Sněmovnu, která bude mít větší míru důvěryhodnosti než v předchozích letech, kdy Poslanecká sněmovna byla nejméně důvěryhodným orgánem v rámci veřejné správy. Prosím vás o to. Děkuji. (Tleskají poslanci VV.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkujeme také. Posledním přihlášeným v této rozpravě je zatím pan poslanec, který je současně zpravodajem, pan poslanec Krupka. Zatím, prosím, zvažte, jsme pořád v rámci obecné rozpravy. Vy, paní předkladatelko, dostanete slovo i se závěrečným slovem. Zvažte, zda chcete znovu vystoupit ještě v obecné rozpravě.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, tak jak jsem avizoval ve svém úvodním vystoupení, a s ohledem na diskusi, která tady proběhla a z které jasně vyplynulo, že samozřejmě po vetu není možné projednávat ve zkrácené lhůtě, nicméně bych si dovolil obrátit se na vás s následujícím časovým požadavkem. Chtěl bych navrhnout zkrácení projednávání ve výborech, nebo zatím ve výboru, na časovou lhůtu 14 dnů. A v případě, neprošel-li by tento návrh, zkrácení standardní lhůty o 30 dnů. Čili dávám tyto dva návrhy.

Vysvětlení: Pokud se část Poslanecké sněmovny ztotožní s tím, co tady bylo na začátku řečeno ze strany předkladatele a v podstatě i ve stanovisku vlády, mělo by se jednat pouze o schvalování této jednoduché novely. A právě proto by časový harmonogram mohl být reálný pouze

tehdy, když to bude projednatelné ve výboru do začátku jednání Sněmovny, která začíná jednat 21. září. A následně poté, pokud by byly zkráceny lhůty, které umožňuje jednací řád, to znamená mezi druhým a třetím čtením na osmačtyřicet hodin, tak teoreticky je možné v této podobě tuto novelu tak, jak byla předložena, projednat a schválit na konci toho jednání následující Poslanecké sněmovny. Pokud samozřejmě bude ze strany – řeknu – opozice vzneseno veto proti tomuto časovému postupu, znamená to, že podoba, která byla předložena, a v časovém termínu, to není již reálné.

Já bych jenom chtěl upřesnit na závěr, že pro ty, kteří tady apelují a hrají pro to, že by mělo dojít ke změně tohoto zákona na standardní proces, když jsme tady projednávali novelu tohoto zákona na jaře, tak pokud si vytisknete nebo projdete jednak zápis a jednak potom soupis všech pozměňovacích návrhů, tak dojdete k číslu možná téměř dvaceti stránek pozměňovacích návrhů.

Já předpokládám, že pokud bychom se přidrželi merita věci a pouze projednávali takto předloženou novelu zákona, můžeme skutečně tento termín stihnout. A na druhé straně se otevírá ústa pana ministra pro místní rozvoj reálná možnost přistoupit – a teď řeknu možná ke komplexnější formě a podobě novely zákona o zadávání veřejných zakázek.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. To byl poslední přihlášený v této rozpravě. Ještě se hlásí pan poslanec Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já jsem skutečně s velkou pozorností sledoval tady tu rozpravu a zazněla tady celá řada velmi zajímavých a zásadních myšlenek. Například mě zaujal pan ministr John, který sem přišel s nápadem a návrhem, že opravuje zmetky z ODS. Tak to mě trochu zarazilo, ale budiž. Je to věc Věcí veřejných, jak chtějí opravovat věci, které vznikly v jiných politických stranách, s kterými jsou v koalici.

Nicméně, víte, já bych se ale přesto Věcí veřejných zastal. Já jsem přemýšlel o tom, co je vede k tomu, když mají boj s korupcí jako zásadní heslo, tak co je vede k tomu, že vlastně určité protikorupční, a docela zásadní protikorupční opatření v zákoně chtějí vygumovat. Z prvního pohledu, z první logiky samozřejmě si laik řekne: To je přece nesmysl. Přece nebudu škrtnat protikorupční a transparentní opatření v zákoně o zadávání veřejných zakázek a činit ten zákon méně transparentní a činit jej s vyšší mírou zneužití a korupce. My ale zapomínáme, že existují určité jiné myšlenkové směry, které se opírají, a je to tedy i v takovém tom lidovém léčitelství, které se opírají o to, vyhánět stejné stejným, tedy léčit stejné stejným. Lidově se

tomu říká vyhánět čerta ďáblem. Tudíž tady je inovativní přístup Věcí veřejných, který vypadá tak, jako byste chtěl obezitu léčit přejídáním. To znamená čím více korupce, tím více vlastně Věci veřejné věří tomu, že ji budou potírat. Jak jinak si skutečně vysvětlit i ty personální změny ve vládě a vůbec v rámci vládní koalice, kdy třeba bývalá ministryně obrany – teď vidíme ty skandály, člověk žasne – tak za odměnu sedí tady a řídí schůzi Sněmovny z hlasů vládní koalice. Další její kolega, který s těmi různými mechanismy, které se podivně nakupovaly, za odměnu teď dohlíží – pan Barták – za odměnu teď dohlíží na čistotu veřejných zakázek a nad špinavými penězi.

Já jsem si říkal: To přece nemůže být náhoda. A přece určitě ty politické strany nejsou tak naivní, aby si myslely, že jim to veřejnost jaksi spolkne. Jediné logické vysvětlení je skutečně změna filozofie. To znamená je to velmi inovativní věc a uvidíme, jaké budou výsledky. Já tedy, racionálně založený člověk, vychovaný ve vědeckém přístupu, bohužel musím konstatovat, že většina těchto léčitelských postupů, tedy vyhánění stejného stejným, tedy léčby horečky ještě větší horečkou, léčby podchlazení ještě větším obložení ledem, vede ke smrti pacienta. To jsou bohužel vědecké důkazy a vědecké výsledky pozorování takovýchto pokusů.

Takže bych chtěl velmi poprosit Věci veřejné a jejich koaliční partnery, aby zvolili standardní postupy, které jsou ve světě osvědčené v boji s korupcí, a nezkoušely vymýšlet nějaké novinky, byť mohou vypadat velmi zajímavě, ale ve finále by mohly skončit tím, že korupce v České republice jen zesílí. Zkuste se nad tím zamyslet, zkuste opustit tento mimořádně inovativní postup, který já osobně oceňuji, ale velmi před ním varuji.

Děkuji. (Potlesk z levé strany.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Stanislav Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já se také musím zapojit. Opravdu upřímně mě pobavil můj předřečník, tak jsem neodolal a začal jsem také diskutovat. Je to moje první vystoupení, takže se omlouvám, pokud budu možná trošičku rozšafný.

Musím říct, že opravdu vlnkovou lodí Věcí veřejných je boj s korupcí. To chci zopakovat. Je to pravda, byť to teď vypadá trochu jako protimluv, ale já to jako protimluv vůbec nechápu. Tady jsou proti sobě dvě věci. Na jedné straně hrozí sankce a pokuty České republice a tím pádem vydání peněz daňových poplatníků, na druhé straně mícháme hrušky s jablky; když říkáme, že budeme zakazovat akcie na majitele, tak to znamená, že v

České republice nebudou akcie na majitele, ale veřejné zakázky tady budou získávat firmy z Evropské unie, které zakázat nemůžeme.

Vidíte sami, že do tohoto zákona to opatření patří, nicméně musí být formulováno tak, aby byla zaručena veřejná soutěž v rámci Evropské unie.

Když tady hovoříme o personáliích a o ideologiích, tak já si myslím, že o tom, že Věci veřejné se snaží s korupcí něco dělat, není sporu. Vedli jste debatu před televizními kamerami s ministrem vnitra. Já se ho musím zastat. Já si osobně myslím, že opravdu je k věci požadavek, že by měla být vyměněna nejvyšší státní zástupkyně, protože v personáliích to začíná i končí.

Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Pan poslanec Kováčik se hlásí do rozpravy.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji hezké pozdní odpoledne.

Vedle toho tradičního nabádání – dobrý, tak už jsme si tady každý svý řekli, tak pojďme něco dělat, pojďme to odhlasovat – se přece jenom musím chvíli zastavit u toho, co tady občas celé odpoledne probleskuje. Je vidět, že si pamatujeme, když chceme, co nám říká pan prezident nebo kdokoli jiný. A pan prezident mluvil o stoosmnáctce jako o naději. Jak tak znám pana prezidenta, tak on určitě nemyslel nadějí to, že si v podstatě ve stoosmnáctce můžeme bez ohledu na cokoli jiného dělat doopravdy, co chceme, a proto já dodávám, že ta stoosmnáctka, ta bezpečná většina, je také ale velkou zodpovědností. Ta zodpovědnost je o tom, jak třeba vidíme dnes odpoledne, že o věcech, které je třeba, aby byly podpořeny přece jenom širší většinou v parlamentě, budeme slušně předem – alespoň se pokusíme slušně předem – jednat s opozicí. Pak tady nemusejí být takové řekl bych dlouhé a leckdy i zavádějící a leckdy i nervózní výstupy, že prostě ta zodpovědnost té převážné většiny, kterou tady současná vládní koalice má, bude pochopena vážně i v případě, že se prostě pochopí, že vláda odpovídá Poslanecké sněmovně jako celku, nikoliv pouze své vlastní vládní koalici v Poslanecké sněmovně a že tedy nelze – zvláště pikantní to bylo v té situaci – aby ministr vnitra vyhrožoval, že nám to tady spočítá, neboť jsme zvláštním živočišným druhem. Takže i tyto věci spadají pod tu zodpovědnost té stoosmnáctky.

Já pro zkrácení celého toho procesu nebudu říkat, co je naší vlajkovou lodí, ale bezesporu boj s korupcí patří mezi hlavní témata, která jsme měli všichni, jak tady jsme v Poslanecké sněmovně, ve volebním programu, a mysleli jsme to vážně.

Ale aby přece jenom došlo možná k uvědomění si té odpovědnosti, před-

kládám tedy veto dvou poslaneckých klubů na zkrácení doby k projednání kratší než 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Jenom se zeptám – pane poslance, znamená to veto klubu poslanců KSČM a ČSSD? Ano, beru na vědomí. Děkuji.

Kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy? Panu poslanci Škromachovi se omlouvám, je přihlášen k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Škromach: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, páni poslanci, paní poslankyně, pan ministr Bárta mě vybídl veselou atmosférou tady ve Sněmovně k tomu, abych se k tomu také vyjádřil. Já myslím, že inspirování bychom měli být i ranním vystoupením pana prezidenta Klause, který nás vyzval k tomu, abychom se nebáli Bruselu, abychom si také stáli za svým a měli vlastní hrdost.

A já myslím, že pokud tady někdo straší tím, že zákon, který ještě ani nevstoupil v účinnost a možná není dokonalý, možná není stoprocentně takový, jaký by měl být, možná by mohl být lepší – a já bych očekával, že diskuse bude o tom, jak ho vylepšit, nikoliv o tom, jak tyto drobné kroky k odstranění korupce zcela zrušit.

Vážené dámy a pánové, ctění poslanci a poslankyně, já myslím, že mi tady chybí pan ministr Schwarzenberg, který by už tady měl být z Bruselu s tím, jak nám hrozí nějaké sankce. (Hluk v sále, smích, výkřiky „je tady“, potlesk.) Žádné sankce nám ale nehrozí. Pan ministr je spokojený jako vždycky. Vidím, že už nedřímá, že tedy vnímá, a protože nenamítá nic, tak věřím, že žádné sankce ani nebudou. A já si myslím, že když se naučíme zákony projednávat řádnou cestou, tak než se Brusel probudí, za ty dva roky, tak my ten nový zákon tady mít budeme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pokud se již nikdo další nehlásí do rozpravy, rozpravu tímto končím. Ptám se paní předkladatelky a pana zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem. Prosím, paní předkladatelko, máte slovo.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji za slovo. Já už několik minut marně přemýšlím, jak využít nezměrný demagogický potenciál pana doktora Ratha. Napadá mě pouze založení ministerstva propagandy. Tam by se opravdu uplatnil. (Potlesk ze středu sálu.)

Nejčastější otázka, která tady dnes padla, byla, proč jste ten zákon

předložili v takovéto formě, tak odbyty. Já přiznávám, že nebylo v silách nás, nově zvolených poslankyň, předložit komplexní novelu zákona o veřejných zakázkách. Je to asi i daň za to, že si voliči zvolili poslance nové, chtěli nové politiky. Já se jim za to omlouvám, stejně tak jako se omlouvám kolegům z opozice, že jsem opravdu nebyla schopna předložit od svého zvolení komplexní novelu zákona o veřejných zakázkách.

Zákon o veřejných zakázkách není zákonem, který se může flikovat. To se nakonec ukazuje i dnes. Zaslouží si celkovou novelu, která se připravuje, a o její přípravě vás informoval ministr pro místní rozvoj.

Pro Věci veřejné jsou transparentní veřejné zakázky a protikorupční balíček otázkou bytí a nebytí v politické budoucnosti České republiky. Ujišťuji vás, že jsem do politiky nešla proto, abych v jednom zákoně vymazala tři písmena, jak se mě tu se šarmem sobě vlastním snaží obvinít sociální demokraté.

Máme vládu rozpočtové odpovědnosti. Troufám si říci, že tato vláda má svůj zákonodárný protějšek v poslancích rozpočtové a legislativní odpovědnosti. I přes námitky opozice, které jsem odpovědně vyslechla, trvám na předkladu, který nemá jiný cíl než zabránit arbitrážím a sankcím plynoucím z těchto nesystémových ustanovení zákona.

Děkuji vám. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, úvodem by se mi možná chtělo povzdechnout: Ó, jak jsem byl jasnozřivý, když jsem uvedl na začátku svého vystoupení, že tato Sněmovna tímto bodem opět začíná pracovat. Ovšem netušil jsem, že začíná pracovat tak, jako to bylo v minulém volebním období, že budeme dlouho a možná zbytečně řečnit. Nicméně rozumím, že na to má právo opozice, a určitě bych si nedovolil jim toto právo ubírat.

Já bych jenom chtěl říci a zdůraznit, a teď nevím, abych neskončil jako pan kolega Škromach, že bych přehlédl pana poslance Sobotku, nicméně bych se prostřednictvím předsedající na něj obrátil. Zarazily mě některé jeho formulace, které u něj jako politického matadora bych téměř nečekal. Když uvedl, proč se poslanci a svým způsobem i vláda obrátili na Poslaneckou sněmovnu se snahou o změnu tohoto zákona způsobem – nestandardní postup, proč si vláda vybrala právě tento zákon a vypouští bez náhrady.

Dovolil bych si připomenout, a právě proto jsem použil slova „politického matadora“, že jestliže vláda získá důvěru 10. srpna, tak si myslím, že kdo z vás už tady seděl nebo o politiku se zajímá déle, ví velice

dobře, že legislativní příprava zákona, tak jak by se měl opravdu dělat, počínaje ministerstvem a konče vládou a jejím schválením podoby zákona, který přijde do Poslanecké sněmovny, je otázka řádu několika měsíců. Proto považuji to, že touto cestou se vydala skupina poslankyň, potažmo vláda s tímto postupem souhlasila, za standardní postup v tom čase, kdy bylo naprosto jasné, že 15. září je limitní termín.

Právě proto i já jsem v souladu s tím navrhl zkrácení lhůt. Jestliže vy jako představitelé opozice jste řekli, že ne, a opět říkám, máte na to právo, tak plně se možná dopředu ztotožňujete s názory, které budou možná prokázány prvními arbitrážemi, které by skutečně mohly nastat. Já nechci říkat, že bychom si myli nad tím ruce. Ale zcela jistě ti, kteří teď jasně řekli, že odmítají zkrácení toho termínu projednání pouze těchto bodů, které zde byly taxativně uvedeny, a přípravu novely zákona, se budou muset s tím nějakým způsobem vyrovnat a budou muset tuto věc následně vysvětlovat.

Já bych chtěl v tuto chvíli požádat Poslaneckou sněmovnu, tak jak jsem navrhl, aby paní předsedající nechala hlasovat, protože nebyly vzneseny návrhy na zamítnutí ani vrácení předkladatelům k dopracování, o zkrácení lhůty o 30 dnů. Současně možná jenom pro statistiku uvést, že přibližně vystoupilo 18 poslanců, někteří opakovaně, včetně možná nějaké trošku éterické diskuse o okultních vědách ve zdravotnictví v podání pana poslance Ratha, ale to k tomu asi už standardně náleží.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Kolegyně a kolegové, budeme se zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla příkázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ptám se, zdá má někdo z vás ještě jiný, další návrh. Pokud tomu tak není, přistoupíme k hlasování.

Pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Já nejsem sice členem hospodářského výboru, ale nedovedu si představit, že by hospodářský výbor neprojednal. Protože v tomto ohledu si myslím, že to je velmi vážná věc, která se dotýká, tak jak říkali zástupci jak navrhovatelů, tak zpravodaj, ale i zástupci vlády, řady hospodářských subjektů. A v tomto ohledu navrhuji hospodářský výbor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, byl zde vznesen návrh na projednání v hospodářském výboru. Přistoupíme tedy k hlasování. Já vás zřejmě nejdřív odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svy-

mi hlasovacími kartami. Budeme hlasovat o návrhu předsedkyně Poslanecké sněmovny.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Hlasy zprava: Nefunguje.)

Budu muset zavolat v tom případě o pomoc techniky, protože tady zařízení jde. Toto hlasování tedy prohlašuji za zmatečné.

Znovu zahajuji hlasování o návrhu, tak jak byl přednesen. Prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7. Ze 175 přítomných hlasovalo pro – pardon, teď to nevidím – 171 (proti nikdo). Návrh byl přijat.

Pan poslanec Cempírek má údajně náhradní hlasovací kartu. Kolik? 18. Bylo by dobré to, prosím, hlásit předem.

Nyní budeme hlasovat o dalším návrhu, který předložil pan poslanec Vojtěch Filip, a to je návrh, aby se tímto předloženým tiskem zabýval též hospodářský výbor.

Zahajuji toto hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8. Z přihlášených 176 pro 73 (proti 71). Návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, který předložil pan zpravodaj, to je návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 30 dní.

Prosím, abyste zahájili spolu se mnou hlasování, stiskli tlačítko ano v případě, že tento návrh podporujete. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9. Z přihlášených 177 poslanců pro 145 (proti 9). Tento návrh byl přijat.

Tím končím projednávání tohoto bodu dnešní schůze. Dovolím si prohlásit, že jsme tím vyčerpali celý program dnešní mimořádné schůze. Děkuji vám za účast a schůzi ukončuji.

(Schůze skončila v 17.30 hodin.)